

Europeiska unionens officiella tidning

L 323

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

3 december 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1193/2008 av den 1 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1194/2008 av den 2 december 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 16
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1195/2008 av den 2 december 2008 om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en skyddad beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Scottish Farmed Salmon (SGB))** 18
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1196/2008 av den 2 december 2008 om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2008/2009** 20
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1197/2008 av den 1 december 2008 om förbud mot fiske efter kummel i EG-vatten i områdena IIa and IV med fartyg som för nederländsk flagg** 22
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1198/2008 av den 1 december 2008 om förbud mot fiske efter liten hälleflundra i NAFO 3LMNO med fartyg som seglar under estländsk flagg** 24
- Kommissionens förordning (EG) nr 1199/2008 av den 2 december 2008 om utfärdande av licenser för import av vitlök under delperioden 1 mars–31 maj 2009 26
- Kommissionens förordning (EG) nr 1200/2008 av den 2 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1186/2008 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 december 2008 28

Pris: 18 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/102/EG av den 19 november 2008 om ändring av rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar avseende kommissionens genomförandebefogenheter 31
 - ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (omarbetning) ⁽¹⁾ 33
-

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Kommissionen

2008/899/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 2 december 2008 om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina 62
-

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ Rådets gemensamma åtgärd 2008/900/Gusp av den 2 december 2008 om ändring av gemensam åtgärd 2008/107/Gusp om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien 65
 - ★ Rådets beslut 2008/901/Gusp av den 2 december 2008 om ett oberoende internationellt undersökningsuppdrag avseende konflikten i Georgien 66
-

Not till läsaren (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1193/2008

av den 1 december 2008

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 9,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

(1) Den 4 september 2007 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande ⁽²⁾ att ett antidumpningsförfarande hade inletts beträffande import till gemenskapen av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*). Den 3 juni 2008 införde kommissionen genom förordning (EG) nr 488/2008 ⁽³⁾ (nedan kallad *förordningen om preliminär tull*) en preliminär antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Kina.

(2) Förfarandet inleddes efter att klagomål inlämnats av Cefic (den europeiska kemiindustrins samarbetsorganisation) (nedan kallad *klaganden*) som företrädare för en tillverkare som står för en väsentlig del av gemenskapens samlade produktion av citronsyra, i detta fall över 25 %.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 205, 4.9.2007, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 143, 3.6.2008, s. 13.

(3) Såsom anges i skäl 14 i förordningen om preliminär tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden mellan den 1 juli 2006 och den 30 juni 2007 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av skadan omfattade perioden från och med den 1 januari 2004 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

(4) Efter införandet av preliminär antidumpningstull på importen av citronsyra med ursprung i Kina lämnade flera berörda parter sina synpunkter i skriftlig form. De parter som önskade bli hörda gavs tillfälle till det.

(5) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena. Kommissionen fokuserade undersökningen särskilt på aspekter rörande gemenskapens intresse. I detta sammanhang genomfördes ytterligare kontrollbesök efter att de preliminära åtgärderna hade införts, hos följande användare av citronsyra i Europeiska unionen:

— Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough, Storbritannien och Nowy Dwor, Polen.

Dessutom gjordes, såsom förklaras i detalj i skäl 11, kontrollbesök hos följande exporterande tillverkare:

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd (nedan kallat *Laiwu Taihe*), Laiwu City, provinsen Shandong.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd (nedan kallat *Weifang Ensign*), Changle City, provinsen Shandong.

- (6) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införande av slutgiltig antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Kina och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet hade ställts i form av preliminär tull. Det fastställdes även en tidsfrist inom vilken de berörda parterna kunde lämna synpunkter efter denna underrättelse.
- (7) Parternas muntliga och skriftliga synpunkter beaktades och undersökningsresultaten ändrades, när det var lämpligt i enlighet med dessa.

C. INLEDANDE AV FÖRFARANDET, BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (8) En exporterande tillverkare vidhöll att den offentliga versionen av klagomålet inte innehöll någon prima facie bevisning om skada för gemenskapsindustrin, och att detta hindrade de berörda parterna att utöva sin rätt till försvar. Enligt denna exporterande tillverkare borde förfarandet inte ha inletts eftersom klagomålet inte innehöll tillräckligt med bevis. Härvidlag bör noteras att den offentliga versionen av klagomålet innehöll all väsentlig bevisning och icke-konfidentiella sammanfattningar av uppgifter som hade lämnats såsom konfidentiella, för att de berörda parterna skulle kunna utöva sin rätt till försvar under hela förfarandet. Därför bör detta argument avvisas.
- (9) En del berörda parter hävdade att den berörda produkten, enligt det som anges i skäl 16 i förordningen om preliminär tull, och den likadana produkten inte var likadana enligt det som anges i skäl 18 i den preliminära förordningen, eftersom de inte har samma fysikaliska och kemiska egenskaper och inte används för samma ändamål. Enligt dessa berörda parter omfattar det som anges i skäl 18 i förordningen om preliminär tull inte de argument som har kommit fram vid undersökningen och motsäger den justering som kommissionen gjorde i beräkningarna om prisunderskridande på grund av att vissa mängder av produkten måste sönderdelas på grund av klumpbildning efter ankomsten till EU. Här noteras först att undersökningen har visat att både den berörda produkten och den liknande produkten används för samma grundläggande ändamål, dvs. främst för hushållsrengöring (diskmaskinsmedel, tvättmedel, vattenmjukgörare) och som tillsatser i livsmedel och drycker men också inom personlig hygien och kosmetik. Påståendet att den berörda produkten inte

skulle användas av vissa användare i tvättmedels-, livsmedels- och dryckesindustrin på grund av produktens lukt och/eller färg underbyggdes inte vidare genom bevisning. Undersökningen har visat att endast i en nischtilämpning (läkemedelsområdet) används faktiskt endast europeisk citronsyra på grund av kostnaden för det särskilda överensstämmeestet som krävs. Eftersom läkemedelsområdet endast utgör en liten del av användarnas totala affärsverksamhet, ansågs det inte vara ekonomiskt försvarbart att genomföra ett överensstämmeestet. För det andra finns det ingen motsägelse mellan den justering som gjordes i beräkningen av prisunderskridande för klumpsönderdelning av vissa mängder av produkten enligt det som nämns i skäl 64 i förordningen om preliminär tull och uttalandet om att båda produkterna är likadana, eftersom det räcker att den berörda produkten och den likadana produkten delar samma grundläggande kemiska, fysikaliska och tekniska egenskaper och har samma grundläggande användningsändamål, vilket är fallet. Vidare kan noteras att klumpbildningen inte beror på att den kinesiska produkten skulle ha specifika egenskaper, utan på att varje citronsyra oavsett ursprung, på grund av den kemiska sammansättningen tenderar att bilda klumpar när den utsätts för fukt och temperaturändringar. Eftersom endast den berörda produkten utsätts en längre tid för fukt och temperaturändringar under transporten till gemenskapen förekommer problemet främst i samband med den berörda produkten, men inte enbart med den. I justeringen beaktas därför enbart det faktum att klumpsönderdelningen ger upphov till extra kostnader främst för den berörda produkten eftersom de mängder som berörs av klumpbildning antingen sönderdelas (genom krossning och sällning eller upplösning av den klumpade produkten) före vidareförsäljning eller säljs med rabatt. Därför bör detta påstående avvisas.

- (10) Med hänsyn till det ovan anförda kan slutgiltigt konstateras att den berörda produkten och den citronsyra som tillverkas och säljs i det jämförbara landet, Kanada, såväl som den citronsyra som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad är likadana i den mening som anges i artikel 1.4 i grundförordningen och därför bekräftas skälen 15–17 i förordningen om preliminär tull slutgiltigt.

D. DUMPNING

1. Allmänt

- (11) Under det preliminära skedet av undersökningen av marknadsekonomisk status/individuell behandling undersöktes ansökningarna från alla kända exporterande tillverkare. Endast ett visst antal exporterande tillverkare hade tagits med i stickprovet och ett företag beviljades individuell undersökning. I sina synpunkter på förordningen om preliminär tull hävdade ett antal parter att den metoden har vissa brister. Frågan övervägdes därför på nytt, och även med beaktande av att det på grund av

fallets omständigheter, såsom t.ex. tillgängliga resurser, blev möjligt att öka antalet företag som rimligen kunde undersökas, fattades slutligen beslut om att stickprov inte skulle användas. Mot bakgrund av att alla samarbetsvilliga företag minst hade beviljats individuell behandling i det preliminära skedet, skulle en individuell tullsats fastställas för vart och ett av dem. Till följd av detta uppmanades tre företag som inte hade valts för stickprovet eller inte hade undersökts individuellt i det preliminära steget att besvara frågeformulär. Endast två av dessa företag lämnade dock svar på frågeformuläret. Det tredje företaget besvarade inte frågeformuläret och undersöktes inte vidare.

2. Marknadsekonomisk status

- (12) Det företag som avses i skäl 27 i förordningen om preliminär tull hävdade att det stöd som nämns i detta skäl inte var avsett för den berörda produkten och att den uteblivna betalningen av hyror motiverades med att det inom gruppen hade gjorts privata arrangemang för att kvitta vinster mot förfallen hyra. I frånvaro av nya omständigheter eller uppgifter beträffande frågan och med beaktande av att de nämnda bokföringsmetoderna beträffande hyran har snedvidande verkningar, förblir slutsatserna rörande detta företag oförändrade och bekräftas härmed slutgiltigt.
- (13) Med hänvisning till det preliminära meddelandet av uppgifter hävdade en grupp företag som nämndes i skäl 25 i förordningen om preliminär tull att det hade fått lån på grundval av en detaljerad finansiell analys från en av bankerna och efter att ha beviljats en hög kreditvärdighet. Det faktum att en bank formellt genomförde en analys och beviljade en hög kreditvärdighet undanröjer inte det faktum att företaget i fråga gav garantier till andra företag trots att det hade in-tecknat huvuddelen av sina anläggningstillgångar, och inte heller det faktum att de lån som beviljades företaget i fråga kom från en bank som visade sig vara under statligt inflytande. Slutsatserna i fråga om detta företag förblir därför oförändrade och bekräftas härmed slutgiltigt.
- (14) Ett av de företag som omnämns i skäl 26 i förordningen om preliminär tull hävdade att det bestraffades för att den största aktieinnehavaren hade anskaffat markanvändningsrätter till ett bra pris och sedan på korrekt sätt hade omvärderat dem enligt marknadsprisernas utveckling. Det lämnades dock ingen förklaring till den enorma skillnaden mellan anskaffningspriset och de senare värderingarna (1 000–2 000 %). Eftersom inga nya omständigheter eller ny information inkommit beträffande anskaffningen och den efterföljande omvärderingen av markanvändningsrätterna och med tanke på de fördelar som företaget erhöll genom anskaffning av tillgångar till priser betydligt under marknadsvärdet, förblir slutsatserna beträffande detta företag oförändrade och bekräftas härmed slutgiltigt.
- (15) Eftersom inga andra synpunkter inkommit rörande marknadsekonomisk status, bekräftas skälen 25–30 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

3. Individuell behandling

- (16) Fem företag eller företagsgrupper som inte beviljades marknadsekonomisk status uppfyllde alla kriterier enligt artikel 9.5 i grundförordningen och beviljades individuell behandling. Ett företag som preliminärt hade beviljats individuell behandling fortsatte inte samarbetet och beviljades därför inte slutgiltig individuell behandling (se skälen 11 och 34).

4. Normalvärde

- (17) Som det förklaras i skäl 11 fattade man efter att synpunkter inkommit på förordningen om preliminär tull beslut om att stickprov inte skulle användas och de tre företag som inte valdes till stickprovet eller som undersöktes individuellt i det preliminära skedet uppmanades att besvara frågeformuläret. Normalvärde fastställdes för ett av dessa företag (Laiwu Taihe), som beviljades marknadsekonomisk status och som besvarade frågeformuläret.

4.1 Företag eller företagsgrupper som kunde beviljas marknadsekonomisk status

- (18) Eftersom det enda företag som kunde beviljas marknadsekonomisk status och som undersöktes individuellt i det preliminära skedet av undersökningen inte lämnade några synpunkter om normalvärde, bekräftas resultaten i skälen 35–39 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.
- (19) Vad gäller det enda andra företaget som beviljades marknadsekonomisk status (Laiwu Taihe) och som undersöktes vidare av de orsaker som förklaras i skäl 11, kontrollerades först om företagets totala försäljning på hemmamarknaden av den likadana produkten var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av den berörda produkten låg lite under 5 % av exporten av den likadana produkten till gemenskapen. En så mycket lägre andel är dock ändå tillräcklig för att ge en tillräcklig jämförelse, och hemmamarknadens priser på den likadana produkten anses vara representativa också mot bakgrund av det berörda företagets totala försäljning på hemmamarknaden. Dessa priser användes därför för att fastställa normalvärdet.

- (20) För varje produkttyp som Laiwu Taihe sålde för export till gemenskapen fastställdes huruvida det fanns en direkt jämförbar produkt till salu på hemmamarknaden. Produkttyper ansågs vara direkt jämförbara när de hade samma kemiska sammansättning, jämförbar kornstorlek och jämförbar förpackning. Det fastställdes att endast en produkttyp som såldes för export till gemenskapen hade en direkt jämförbar produkt till salu på hemmamarknaden.
- (21) Därefter undersöktes huruvida försäljningen på hemmamarknaden av denna produkttyp kunde betraktas som normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Det fastställdes att det under undersökningsperioden förekom lönsam försäljning på hemmamarknaden av denna produkttyp till oberoende kunder, dvs. normal handel.
- (22) Eftersom volymen av den lönsamma försäljningen av denna produkttyp representerade 80 % eller mindre av den totala försäljningsvolymen för den typen, baserades normalvärdet på det aktuella priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av lönsam försäljning endast av den typen.
- (23) Eftersom Laiwu Taihes försäljningspriser på hemmamarknaden inte kunde användas för att fastställa normalvärdet för de övriga produkttyperna, konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 i grundförordningen.
- (24) Vid konstruktion av normalvärde enligt artikel 2.3 i grundförordningen ska beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst enligt inledningsstycket i artikel 2.6 i grundförordningen baseras på faktiska uppgifter om Laiwu Taihes tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel.

4.2 Företag eller företagsgrupper som inte kunde beviljas marknadsekonomisk status

- (25) I sina synpunkter på förordningen om preliminär tull hävdade vissa parter att Kanada inte är ett lämpligt jämförbart land eftersom Förenta staterna nyligen har inlett ett antidumpningsförfarande mot citronsyra med ursprung bland annat i Kanada. Därför framlades återigen Thailand som ett alternativt jämförbart land. Analysen visade dock att medan antidumpningsåtgärder mot citronsyra med ursprung i Kanada inte var i kraft under undersökningsperioden, var antidumpningsåtgärder i

kraft under samma period mot citronsyra med ursprung i Thailand. De senare åtgärderna hade införts av Indien och bestod av en betydande antidumpningstull på 374,36 US-dollar per ton, och åtgärderna löpte ut först i augusti 2007, dvs. två månader efter undersökningsperiodens slut. Därför, och även med beaktande av de argument som redan omnämns i skälen 42 och 43 i förordningen om preliminär tull och det faktum att Förenta staternas undersökning av citronsyra med ursprung i Kanada fortfarande pågick när gemenskapens undersökning avslutades, fastställs att det inte finns någon orsak till varför Thailand skulle vara bättre än Kanada som jämförbart land.

- (26) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen ska normalvärdet för de exporterande tillverkare som anges i skäl 11 ovan och som inte beviljades marknadsekonomisk status fastställas på grundval av priserna eller konstruerade värdena i det jämförbara landet.

5. Exportpris

- (27) I fråga om de två företag som var föremål för ytterligare undersökning av de orsaker som förklaras i skäl 11 ovan fastställdes exportpriset enligt den metod som förklaras i skälen 45–47 i förordningen om preliminär tull.
- (28) Eftersom inga företag lämnade några synpunkter på exportpriser, bekräftas det som fastställs i skälen 45–47 i förordningen om preliminär tull.

6. Jämförelse

- (29) I sina synpunkter på förordningen om preliminär tull och meddelandet av de slutgiltiga uppgifterna lämnade en grupp företag invändningar mot avdraget av en teoretisk provision för försäljningar via en handlare i Kina, eftersom handlaren ingick i gruppen. Det fastställdes dock att handelsföretaget faktiskt fungerade som en oberoende handlare och att förhållandet mellan de två företagen ekonomiskt sett var som förhållandet mellan en huvudman och en agent. Det fastställdes att handlaren inte bara handlade med produkter tillverkade av närstående företag utan också med produkter som tillverkats av oberoende tillverkare. Vidare sålde det berörda företaget även direkt till icke-närstående kunder. Därför avvisades påståendet och enligt artikel 2.10 i i grundförordningen gjordes avdrag baserat på kostnaderna för försäljning och administration och icke-närstående importörers vinst.

(30) I sina synpunkter på förordningen om preliminär tull hävdade en exporterande tillverkare att kostnaderna för valutaomvandling inte skulle beaktas, eftersom exportörerna enligt artikel 2.10 j i grundförordningen ska ges en frist på 60 dagar för att se om en ändring av omvandlingskurser under undersökningsperioden är varaktig. Detta påstående kunde godtas och den exporterande tillverkarens dumpningsmarginal justerades därefter.

(31) Enligt förordningen om preliminär tull görs avdrag av exportpriset för icke-återbetalningspliktig mervärdesskatt som debiteras på exportförsäljningar, enligt artikel 2.10 b i grundförordningen. En exporterande tillverkare hävdade i sina synpunkter på förordningen om preliminär tull att inga sådana justeringar av exportpriset borde ha gjorts, eftersom artikel 2.10 b i grundförordningen endast gäller normalvärdet. Det godtas att den justering som fastställs enligt artikel 2.10 b i grundförordningen endast gäller beräkningen av normalvärdet. I själva verket ska det ovan nämnda avdraget av exportpriset tillämpas och borde genomföras enligt artikel 2.10 k i grundförordningen. Vid undersökning av detta påstående kom det fram att ett skrivfel hade gjorts i beräkningen av justeringen för företaget i fråga, och att samma fel hade gjorts för andra företag. Dessa felaktigheter rättades till och har lett till små justeringar nedåt av de dumpningsmarginaler som tidigare hade beräknats för dessa företag.

(32) Vid undersökning av det påstående som anges i skäl 31 kom det fram att den nödvändiga justeringen inte hade gjorts för ett företag som hade beviljats individuell behandling. Detta har rättats till och lett till en liten ökning av dumpningsmarginalen för detta företag.

(33) Eftersom inga andra övriga synpunkter har inkommit beträffande jämförelse, och med undantag av de ändringar som anges i skälen 30, 31 och 32 ovan, bekräftas skälen 48–50 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

7. Dumpningsmarginal

(34) För de två företag som var föremål för ytterligare undersökning av de orsaker som förklaras i skäl 11 ovan fastställdes dumpningsmarginalen enligt den metod som förklaras i skäl 51 i förordningen om preliminär tull. För det enda företag som inte besvarade frågeformuläret och som inte var föremål för ytterligare undersökning, enligt det

som förklaras i skäl 11 ovan, anses att detta företag inte samarbetar och resultaten grundar sig på fakta som är tillgängliga enligt artikel 18.1 i grundförordningen. I detta fall, med beaktande av den höga grad av samarbete som omnämns i skäl 19 i förordningen om preliminär tull har företagets tilldelats den högsta dumpningsmarginalen när man jämför med de övriga företagen.

(35) Dumpningsmarginalerna för alla företag som redan hade varit föremål för individuell undersökning i det preliminära skedet räknades om, för att rätta till de felaktigheter som anges i skälen 30, 31 och 32. Denna omräkning har lett till smärre korrigeringar av dumpningsmarginalerna.

(36) Eftersom inga nya element har inkommit, bekräftas slutsatserna i skäl 53 i förordningen om preliminär tull rörande graden av samarbete härmed slutgiltigt.

(37) På denna grund fastställs de slutgiltiga dumpningsmarginalerna uttryckta som en procentandel av priset cif gemenskapens gräns före tull enligt följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Anhui BBCA Biochemical Co. Ltd	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co. Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	59,8
TTCA Co. Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	53,5
Alla övriga företag	59,8

E. SKADA

1. Gemenskapens produktion och gemenskapsindustrin

(38) Vissa berörda parter hävdade att SA Citrique Belge NV upphörde med tillverkningen efter undersökningsperioden och endast handlade med den berörda produkten importerad från dess närstående företag i Kina (DSM Citric Acid Wuxi Ltd), och att SA Citrique Belge NV därför inte skulle ingå som en del av gemenskapsindustrin. Detta påstående har dock inte underbyggts med någon bevisning och uppgifterna från SA Citrique Belge NV ger vid handen att företaget har fortsatt med tillverkningen.

- (39) En berörd part klagade också på att det i skäl 56 i förordningen om preliminär tull endast anges ett intervall för SA Citrique Belges NV import från dess närstående kinesiska tillverkare under undersökningsperioden. Denna part hävdade att utvecklingstendenserna för all import som gemenskapsindustrin gör från närstående och icke-närstående företag borde anges för hela skadeundersökningsperioden, eftersom importen utgör en viktig faktor när det gäller att bedöma tillverkningen i gemenskapen och följaktligen när det gäller att dra slutsatser om förekomsten av skada. Undersökningen har faktiskt visat att importen till gemenskapsindustrin var obetydlig under hela skadeundersökningsperioden, mellan 1 % och 6 % av tillverkningen (av sekretesskäl anges andelen som ett intervall). Argumentet bör därför avvisas, och skälen 55–58 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför slutgiltigt.

2. Förbrukning i gemenskapen

- (40) Eftersom ingen ny och underbyggd information har inkommit beträffande förbrukningen i gemenskapen, bekräftas skälen 59 och 60 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

3. Import från det berörda landet

a) Den berörda importens volym och marknadsandel, importpriser

- (41) Ingen ny och underbyggd information har framkommit eller inkommit beträffande importvolym, marknadsandel och priser och därför, eftersom det inte finns några påståenden eller argument från någon berörd part beträffande den berörda importens volym och priser, bekräftas skälen 61–63 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

b) Prisunderskridande

- (42) För att jämföra den berörda produkten med den citronsyra som tillverkas av gemenskapsindustrin på samma handelsnivå gjordes under undersökningens preliminära skede en justering för omvärderingen (inklusive kostnaderna för försäljning och administration) för icke-närstående importörer i beräkningen av prisunderskridande, och dessutom gjordes en justering för specialbehandlingskostnader som importörer i gemenskapen har haft för sönderdelning av vissa volymer av den berörda produkten före vidareförsäljning. På grund av en smärre revidering av uppgifterna rörande justering för olikheter i handelsled har dock den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen som beräknades till 17,42 % reviderats nedåt till 16,54 %.
- (43) Efter meddelandet av de slutliga uppgifterna anförde en gemenskapstillverkare att en justering för olikheter i handelsled också borde beakta gemenskapsindustrins försälj-

ning, dvs. att försäljningar via handlare borde räknas med. Här bör noteras att en justering för olikheter i handelsled faktiskt gjordes för gemenskapsindustrins försäljningspriser, innan dessa jämfördes med importpriserna på den berörda produkten.

- (44) Samma gemenskapstillverkare begärde också att justeringen för särskild behandling för kostnaderna för sönderdelning av vissa kvantiteter av den berörda produkten också borde göras för den likadana produkten. Denna begäran underbyggdes dock inte med uppgifter om gemenskapstillverkarens särskilda kostnader, och kunde därför inte godtas. Därför bekräftas skäl 64 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

4. Gemenskapsindustrins situation

a) Allmänt

- (45) Vissa berörda parter hävdade att kommissionen inte hade gjort någon grundlig analys av alla skadeindikatorer och att det därför inte hade fastställts någon korrekt och fullständig koppling mellan situationen för gemenskapsindustrin och för den kinesiska importen. Det hävdades särskilt att det inte hade förekommit någon bedömning av den positiva utvecklingen av vissa skadeindikatorer. Det bör noteras att även om vissa skadeindikatorer visar en positiv utveckling, vilket konstaterades i skäl 79 i förordningen om preliminär tull, tyder den allmänna bilden på en försämring av situationen för gemenskapsindustrin. Den moderata förbättring av nivån när det gäller tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym och enhetsprisnivå såväl som ökad kostnadseffektivitet som beskrivs i skäl 76 i förordningen om preliminär tull, återspeglar de ansträngningar som gemenskapens tillverkare gjorde för att bibehålla konkurrenskraften under skadeundersökningsperioden och för att dra nytta av den ökade förbrukningen. Dock gäller, vilket framgår av skäl 68 i förordningen om preliminär tull, att gemenskapsindustrin trots dessa ansträngningar förlorade 5 procentenheter av sin marknadsandel (dvs. marknadsandelen sjönk från 54 % till 49 %) och denna förlorade andel i huvudsak övertogs av kinesisk dumpad lågprisimport. Som en försvarande faktor nämns också att gemenskapsindustrin kunde ha förväntat sig att vinna en del av den marknadsandel som hade hållits av de tre gemenskapstillverkare av citronsyra som avslutade sin verksamhet 2004. Vad som däremot hände var att gemenskapsindustrin varken kunde ta över kunder från de tre bortfallande gemenskapstillverkarna eller dra nytta av den ökade förbrukningen. Denna betydande förlust av marknadsandel i kombination med de klart försämrade finansiella indikatorerna, dvs. lönsamhet, räntabilitet och kassaflödet, visar att den allmänna situationen för gemenskapsindustrin försämrades under skadeundersökningsperioden och visade sig vara på sin sämsta nivå under undersökningsperioden. Dessutom kan minskningen av lager i detta fall inte bedömas som en positiv utveckling av situationen för gemenskapsindustrin eftersom denna indikator inte kan anses vara meningsfull då produkten har sådana egenskaper att den inte tål långvarig förvaring.

b) *Investeringar och förmåga att anskaffa kapital*

- (46) En berörd part hävdade att inom detta område är investeringarna inte kontinuerliga utan följer vissa investeringscykler. Medan det även under normala marknadsförhållanden helt klart inte kan förväntas att viktiga investeringar genomförs varje år, kan man anse att det faktum att ingendera av de två återstående tillverkarna i gemenskapen genomförde några viktiga investeringar under hela perioden tyder på att den låga lönsamheten (som övergick i förluster 2006) inte gav möjlighet till några viktiga investeringar. Det kan således anses att investeringarna i detta fall är en särskilt meningsfull skadeindikator.
- (47) Slutligen bör man granska gemenskapstillverkarnas förmåga att anskaffa kapital. I detta hänseende har undersökningen visat att de båda tillverkarna i gemenskapen hade svårigheter att anskaffa kapital, eftersom affärsverksamheten med citronsyra höll på att bli sämre.
- (48) En berörd part hävdade att den klagande åtminstone kunde anskaffa kapital för andra produkter eftersom den klagande i februari 2007 tillkännagav uppförandet av en ny glukosfabrik. I detta hänseende noteras att undersökningen begränsas till förmågan att anskaffa kapital för produkten i fråga, dvs. citronsyra, och denna förmåga ser ut att ha påverkats negativt av gemenskapsindustrins finansiella situation.
- (49) På grundval av det ovan anförda bekräftas slutsatserna rörande gemenskapsindustrins investeringar i skäl 72 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

c) *Lönsamhet och räntabilitet*

- (50) En berörd part hävdade att det som fastställs i skäl 73 i förordningen om preliminär tull inte stämmer för de båda gemenskapstillverkarnas räkenskaper, särskilt som ingendera av räkenskaperna tar upp den nämnda extraordinära omstruktureringskostnaden. I detta hänseende noteras att under hela skadeundersökningsperioden har det extraordinära resultatet för en av gemenskapens tillverkare i stor utsträckning påverkats av omstruktureringssatser, som i räkenskaperna lades fram antingen som en kostnad eller en intäkt beroende på huruvida det gäller tillägg eller utlägg av provision och royalties betalade till moderföretaget i Schweiz. Det bedömdes därför

vara lämpligare att använda rörelseresultatet som grund för skadeanalysen, i stället för nettovinsten.

- (51) Samma part hävdade att de böter för konkurrensbegränsade uppträdande som 2005 ålades båda gemenskapstillverkarnas moderföretag kunde ha påverkat situationen för gemenskapsindustrin. Alla verkningar med grund i böterna (både tillägg och utlägg av provisioner) har bokförts under extraordinära resultat. Som det anges i föregående skäl har under detta förfarande rörelseresultatet använts som en skadeindikator. Därför kunde böterna som ålades gemenskapens tillverkare inte ha påverkat den vinstsituation som användes i skadeanalysen. Dessutom bör noteras att gemenskapsindustrin gick med förlust från och med 2006 till och med undersökningsperiodens slut. De tendenser som anges i förordningen om preliminär tull bekräftas därför slutgiltigt.
- (52) Flera berörda parter pekade på en viss inkonsekvens mellan tendensen rörande lönsamhet och avkastningen på investering. Det stämmer att avkastningen på investering, i motsats till lönsamheten som uttrycktes som förhållandet mellan rörelseresultatet för försäljningar av liknande produkt till icke-närstående kunder och omsättningen för dessa försäljningar, uttrycktes som nettovinsten i förhållande till det bokförda värdet på investeringar. För att alla skadeindikatorer skulle beräknas på samstämmigt sätt, reviderades sättet att beräkna räntabiliteten så att rörelseresultatet i förhållande till det bokförda värdet på investeringar användes som grund. De reviderade uppgifterna är följande:

	2004	2005	2006	Undersökningsperioden
Total räntabilitet (index)	100	148	- 147	- 207

- (53) Eftersom de korrigerade uppgifterna ändå följer samma tendens och därför inte påverkar slutsatserna i skäl 74 i förordningen om preliminär tull, bekräftas detta skäl härmed slutgiltigt.

5. **Slutsats om skada**

- (54) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument har inkommit beträffande produktion, försäljningsvolym, marknadsandelar, enhetspris, lager, kassaflöde, sysselsättning, produktivitet, löner och dumpningsmarginalens storlek, bekräftas skälen 66–71, 73 och 75–78 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt. Dessutom innebär de korrigerade uppgifterna om räntabilitet att de utvecklingstendenser som anges i skälen 73–74 i förordningen om preliminär tull står oförändrade. Med

beaktande av de klart försämrade finansiella indikatorerna, såsom lönsamhet, räntabilitet och kassaflöde, i kombination med den väsentliga förlusten av marknadsandel, bekräftas slutgiltigt slutsatsen i skäl 81 i förordningen om preliminär tull om att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada.

F. ORSAKSSAMBAND

1. Den dumpade importens verkningar

- (55) Som det konstateras i skäl 42 kan man slutgiltigt fastställa att genomsnittspriserna på import från Kina underskred gemenskapsindustrins genomsnittliga priser. Efter en smärre revidering av beräkningarna konstaterades den genomsnittliga prisunderskridandemarginalen uppgå till 16,54 %. Denna lätta justering nedåt kan inte påverka slutsatserna om den dumpade importens verkningar enligt skälen 83–85 i förordningen om preliminär tull och därför bekräftas dessa skäl härmed slutgiltigt.

2. Verkningar av andra faktorer

a) Självförvillad skada

- (56) Vissa importörer hävdade att gemenskapsindustrins skada var självförvillad eftersom den följde en "pris före volym"-strategi, dvs. industrin riktade sig endast till marknadens högt prissatta segment medan den inte tillverkade och sålde lågt prissatta produkter. Enligt samma importörer ledde detta till att gemenskapsindustrin inte kunde dra nytta av den ökade efterfrågan på lågt prissatt citronsyra och därför miste marknadsandelar och försämrade sina finansiella resultat. Undersökningen visade dock att både den berörda produkten och den likadana produkten i grund och botten användes i samma tillämpningar och i huvudsak konkurrerar inom samma segment (se skäl 9), med undantag av en nischmarknad som representerar en liten andel av den europeiska citronsyremarknaden och som tills vidare endast har försörjts av gemenskapsindustrin. Undersökningen har bekräftat att gemenskapsindustrin hade verksamhet inom marknadens lågt prissatta segment. Därför bör detta argument avvisas.
- (57) Dessutom ansåg vissa berörda parter att det faktum att inga investeringar gjordes under skadeundersökningsperioden och särskilt under de år då gemenskapsindustrin uppnådde bättre resultat, dvs. 2004–2005, var en faktor som bidrog till förlusten av marknadsandelar och därmed en försämring av situationen. Undersökningen visade att gemenskapsindustrin inte fungerade på full kapacitet och att kapacitetsutnyttjandet var stabilt under skadeundersökningsperioden. En viss ökning av produktionen som

svar på starkare efterfrågan skulle därför ha varit möjlig utan nya investeringar. Dessutom gäller att eftersom lönsamheten hos gemenskapsindustrin var otillräcklig och inte nådde upp till vinstmålen under skadeundersökningsperioden och t.o.m. svängde till förlust, kan affärsbeslutet om att inte investera betydande belopp i produktionen av den likadana produkten anses vara ekonomiskt motiverat. Detta argument är därför inte övertygande och bör avvisas.

b) Ökade råmaterialkostnader, stigande energipriser

- (58) Nästan alla berörda parter upprepade sina påståenden om att all eventuell skada beror på reformen av sockermarknaden och därpå följande avskaffande av produktionsbidrag 2006 och/eller stigande energipriser.
- (59) En berörd part hävdade att en tillverkare i gemenskapen i årsrapporten för 2007 konstaterade att tillgången på råmaterial var begränsad på grund av den europeiska marknadsordningen för socker som ledde till högre kostnader. I det sammanhanget bör det påpekas att den nämnda gemenskapstillverkaren inte använder socker som sin viktigaste råvara, utan melass, och att denna tillverkare därför inte var föremål för produktionsbidrag, enligt det som förklaras i skäl 89 i den preliminära förordningen. Kostnadsökningen för melass var dock inte betydande, utan motsvarade ökningen av världsmarknadspriset för socker. Inga nya eller underbyggda uppgifter eller argument har inkommit rörande situationen för den andra gemenskapstillverkaren som beskrivs i detalj i skälen 90–94 i förordningen om preliminär tull. Därför bekräftas den allmänna slutsatsen enligt skäl 93 att reformen av sockermarknaden inte hade någon väsentlig inverkan på gemenskapsindustrins kostnader.
- (60) Samma berörda part hävdade att det nog finns en koppling mellan sockerpriserna och produktionen av biobränsle, enligt det som fastställs i kommissionens undersökning om orsakerna till livsmedelspriskrisen ("The causes of the Food Price Crisis", på engelska)⁽¹⁾. I detta hänseende noteras att kommissionen, såsom redan anges i skäl 98 i förordningen om preliminär tull, hade tillgång till kostnadsuppgifter för båda gemenskapstillverkarna och därför kunde analysera båda tillverkarnas konkreta råmaterialkostnader för tillverkningen av citronsyra. Alla

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen: "The Causes of the Food Price Crisis: Sugar", den 20 maj 2008, http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspec/foodprice/sugar_en.pdf

kopplingar mellan sockerpriser och biobränsleproduktion har därför undersökts och beaktats vid bedömningen av verkningarna av reformen av gemenskapens sockermarknad och den ökande biobränsleproduktionen. På grundval av detta kunde man fastställa, vilket härmed slutligen bekräftas, att dessa faktorer inte hade någon betydande inverkan på den konstaterade skada som gemenskapsindustrin hade lidit.

- (61) Det bör dessutom konstateras att alla kostnadsökningar för melass, socker, glukos eller energi som fastställdes i förordningen om preliminär tull (se skälen 93 och 96) inte är orsaken till skadan för gemenskapsindustrin, eftersom denna i en normal marknadssituation kunde ha överfört åtminstone en del av dessa ökade kostnader på sina kunder. Undersökningen visade dock på en ökad förekomst av dumpad import som betydligt underskred gemenskapsindustrins priser. Det fanns därför, som det konstateras i skäl 84 i förordningen om preliminär tull, ett pristryck och gemenskapsindustrin kunde endast till en liten del överföra sina egna kostnadsökningar till kunderna, vilket ledde till en försämring av den finansiella situationen och ytterligare förlust av marknadsandel.
- (62) Slutligen bör nämnas att undersökningen har visat att även de kinesiska kostnaderna för tillverkning av citronsyra hade ökat. Dessa ökade kostnader överfördes dock inte till försäljningspriserna utan tvärtom, enhetspriserna t.o.m. sjönk med 6 procentenheter under skadeundersökningsperioden, som det visas i skäl 63 i förordningen om preliminär tull.
- (63) På grundval av det ovan anförda bör påståendena avvisas och skälen 88–99 i förordningen om preliminär tull bekräftas slutgiltigt.

c) *Gemenskapsindustrins priskartell*

- (64) Vissa berörda parter upprepade sina påståenden om att de europeiska tillverkarnas förlust av marknadsandelar var själförfvällad på grund av citronsyrekartellen (1991–1995), som både den klagande och den andra europeiska tillverkaren var delaktiga i och som hävdades vara orsaken till den stora ökningen av kinesisk import av citronsyra. Detta påstående underbyggdes inte närmare och ändrade därför inte på slutsatsen enligt skäl 100 i

förordningen om preliminär tull om att den stora ökningen av den dumpade importen inträffade flera år efter att kartellen hade upphört att existera.

- (65) På grundval av det ovan anförda kan det slutgiltigt konstateras att följderna av de konkurrensbegränsande metoder som gemenskapsindustrin deltog i inte bidrog till den väsentliga skada som denna industri hade lidit.

d) *Valutafluktuationer*

- (66) Vissa berörda parter upprepade sina påståenden om att de sänkta priserna på kinesisk citronsyra under undersökningsperioden i stor utsträckning berodde på en ogynnlig valutakurs mellan US-dollar och euro, det faktum att priserna för citronsyra i regel anges i US-dollar på världsmarknaderna och svårigheten med att justera priserna, som i regel förhandlas på årsbasis, till den nya valutasi-tuationen.
- (67) I skäl 104 i förordningen om preliminär tull konstateras att verkningarna av eventuella valutafluktuationer kan anses vara försumbara, eftersom även om man helt bortser från att US-dollarens värde gentemot euron sjönk med 4,97 % mellan 2004 och undersökningsperioden (efter en viss finjustering av de preliminära beräkningarna), skulle prisunderskridelsen fortfarande vara mer än 10 %.
- (68) Det kan därför slutgiltigt bekräftas att eurons värde i förhållande till US-dollarerna inte var en tillräckligt stark faktor för att bryta orsakssambandet mellan den fastställda skadan för gemenskapsindustrin och den berörda importen. Påståendet bör därför avvisas.

3. **Slutsats om orsakssamband**

- (69) Eftersom inga andra nya och underbyggda uppgifter eller argument inkommit rörande denna fråga, bekräftas skälen 82–110 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.
- (70) Mot bakgrund av det ovan anförda bekräftas de preliminära slutsatserna om förekomsten av ett orsakssamband mellan den väsentliga skada som gemenskapsindustrin hade lidit och den dumpade kinesiska importen härmed slutgiltigt.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Utvecklingar efter undersökningsperioden

- (71) Synpunkter rörande behovet att beakta vissa viktiga utvecklingar som skett efter undersökningsperioden har inkommit både från vissa tillverkare i gemenskapen och från samarbetsvilliga exporterande tillverkare och importörer. Enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska information rörande dumpning och skada som gäller en period efter undersökningsperioden i regel inte beaktas. Mot bakgrund av det som fastställs i skälen 119 och 129 i förordningen om preliminär tull ansågs det dock undantagsvis vara nödvändigt att samla in data och information gällande perioden efter juni 2007 fram till juli 2008.
- (72) Vissa berörda parter hävdade att inga åtgärder behöver införas eftersom gemenskapsindustrin hade en hög lönsamhetsnivå efter undersökningsperioden tack vare betydligt högre priser och att marknaden hade reglerat sig själv. Under undersökningsperioden fanns det bevis på dumpning och skada, och denna skada vållades i väsentlig utsträckning av det pristryck som hade sin grund i dumpad import. Enligt importstatistiken steg de kinesiska försäljningspriserna i genomsnitt endast 12 % efter undersökningsperioden. Jämfört med undersökandenivån på 16,54 % som konstaterades under undersökningsperioden, är denna höjning klart inte tillräcklig eftersom den inte ger gemenskapsindustrin möjlighet att höja sina försäljningspriser till en hållbar nivå utan att riskera förlust av flera kunder om inga antidumpningsåtgärder införs. Vad gäller gemenskapsindustrins prisnivå konstaterades att gemenskapsindustrin lyckades genomföra en moderat höjning av priserna från och med det första kvartalet 2008 vilket verkar ha förbättrat den finansiella situationen för gemenskapsindustrin. Dessa prishöjningar ligger dock tidsmässigt nära inledandet av detta förfarande och det verkar därför som om situationen för gemenskapsindustrin kan ha förbättrats på grund av de potentiella antidumpningsåtgärderna rörande import från Kina. Det slogs därför fast att det inte förekom någon självreglering på marknaden eller att självregleringen inte var tillräcklig för att eliminera behovet av åtgärder. Argumentet bör således avvisas.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (73) Eftersom inga nya och underbyggda uppgifter eller argument inkommit beträffande gemenskapsindustrins intresse, bekräftas slutsatsen i skälen 112–115 i förordningen om preliminär tull.

3. Konkurrens och försörjningssäkerhet

- (74) De flesta berörda parter upprepade påståendet om att ifall åtgärder införs uppstår en betydande minskning av konkurrensen på den europeiska marknaden och en duopo-

listisk marknadssituation. Det anses dock, med tanke på den starka marknadsställning som de kinesiska exporterande tillverkarna erhållit under de senaste åren, att införandet av åtgärder inte skulle driva bort dem från gemenskapens marknad utan endast återställa ett jämnt spel fält som gör det möjligt för gemenskapsindustrin och de kinesiska exporterande tillverkarna att konkurrera på lika villkor. En rimlig prisökning på gemenskapens marknad kunde dessutom ge mer import från andra tredjeländer som har egen tillverkning, såsom Israel och länder i Sydamerika, som sannolikt varit mindre intresserade av att exportera till en marknad med pristryck.

- (75) Om antidumpningsåtgärder inte införs kan det å andra sidan inte uteslutas att gemenskapsindustrin skulle bli tvungen att upphöra med tillverkningen inom denna bransch vilket skulle leda till ett motsatt scenario, dvs. en dominerande ställning för den kinesiska importen.
- (76) De flesta berörda parter hävdade också att om den kinesiska importen upphör till följd av att åtgärder införs, skulle försörjningstryggheten riskeras eftersom gemenskapsindustrin inte kan tillfredsställa efterfrågan på gemenskapens marknad även om båda tillverkarna skulle utnyttja 100 % av sin kapacitet. Detta skulle förvärras av det faktum att efterfrågan på citronsyra förutspås t.o.m. öka till följd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel⁽¹⁾. I denna förordning åtar sig kommissionen att genomföra en granskning av hur fosfater används i tvätt- och rengöringsmedel och på grundval av resultaten lämna ett förslag till lämpliga åtgärder. Kommissionen uppfyllde sin skyldighet om att lämna en rapport men har ännu inte lämnat något förslag till åtgärder. Dock gäller att även om fosfater helt skulle förbjudas i tvätt- och rengöringsmedel, skulle de i huvudsak ersättas med zeoliter och endast i en mindre utsträckning med citronsyra.
- (77) Dessutom finns det flera fakta som talar mot antagandet att den kinesiska importen skulle upphöra.
- Importstatistiken visar att den kinesiska importen ökade med 17 % under de tolv månader som följde efter undersökningsperioden medan den efter införandet av de preliminära åtgärderna förblev på en betydande nivå som verkar vara tillräcklig för att garantera försörjningstryggheten i EU.

⁽¹⁾ EUT L 104, 8.4.2004, s. 1.

- Undersökningen visade på en viss överkapacitet hos vissa exporterande tillverkare i Kina, vilket är en indikation på att den kinesiska importen till EU-marknaden inte kommer att upphöra, särskilt om Förenta staterna skulle införa åtgärder mot Kina inom ramen för Förenta staternas antidumpningsundersökning.
- (78) Dessutom tillkännagav gemenskapsindustrin att den skulle vidta tillbörliga åtgärder för att öka sin produktionskapacitet. Den klagande tillkännagav sina avsikter att betydligt öka sin produktionskapacitet. Enligt ett pressmeddelande som offentliggjordes i juli 2008 skulle tilläggskapaciteten vara fullt tillgänglig från mitten av 2009 med den första ökningen tillgänglig redan i januari 2009. Detta skulle bidra till att tillfredsställa efterfrågan i EU. Vidare noteras att den andra gemenskapstillverkaren tillkännagav i augusti 2008 att den skulle stänga sin produktionsanläggning i Kina under första kvartalet av 2009 och fokusera på produktionsanläggningen i gemenskapen.
- (79) Dessutom skulle en attraktivare prisnivå på EU-marknaden sannolikt även öka importen från tredjeländer, och med sådana alternativa källor tillgängliga verkar försörjningen vara bättre säkerställd än om användarna endast är beroende av kinesisk citronsyra. Under de 12 månaderna som följde på undersökningsperioden har t.ex. importen från Israel ökat med 30 %.
- (80) Det verkar därför som om införandet av åtgärder inte driver de kinesiska exporterande tillverkarna från marknaden, utan i stället återställer ett jämligt spelfält som säkerställer alternativa försörjningskällor.

4. Icke-närstående importörers intresse

- (81) Vissa berörda parter hävdade att kommissionen genom stickprovsförfarandet endast fick resultat för de största importörerna i Europa men ingen information om tullarnas verkningar på den överväldigande majoriteten av små och medelstora importörer. Ingen part lämnade dock invändningar mot urvalet och därför anses det vara representativt för alla importörer.
- (82) Eftersom citronsyran i genomsnitt endast står för 1 % av importörernas totala intäkter är det förväntat att en antidumpningstull inte har några kännbara verkningar på företagets totalresultat.

- (83) Eftersom inga andra synpunkter inkommit från importörer, bekräftas slutsatserna i skälen 116–120 i förordningen om preliminär tull härmed slutgiltigt.

5. Användarnas intresse

- (84) Efter det preliminära skedet intensifierade kommissionen undersökningen rörande åtgärdernas eventuella verkningar på användarna. För detta ändamål inhämtades ytterligare information från användarna och nationella sammanslutningar och ett ytterligare kontrollbesök gjordes hos en av gemenskapens användare.
- (85) Den mottagna informationen bekräftar de preliminära resultaten baserade på användarnas ofullständiga svar på frågeformulären enligt det som anges i skälen 121 och 122 i förordningen om preliminär tull, dvs. att citronsyran inte har någon väsentlig inverkan på användarnas totala produktionskostnader. Citronsyrans andel av användarnas produktionskostnader beror självfallet på vilken produkt som tillverkas men befanns i regel ligga mellan mindre än 1 % och 20 %. Den ovan nämnda tilläggsinformationen har också bekräftat de preliminära resultaten om att en tull på samma nivå som underskridandemarginalen skulle ha mycket begränsade verkningar på de samarbetsvilliga användarnas produktionskostnader. Efter meddelandet av de slutgiltiga uppgifterna hävdade två av de största industriella användarna av citronsyra att citronsyra utgör en stor andel av vissa produkter och att tullarnas inverkan alltså skulle bli väsentlig för dem. För det första bör noteras att bägge användarna framställer en stor mängd produkter där citronsyra används i olika proportioner. För det andra kunde det med ledning av inlämnade uppgifter inte styrkas att dessa användare övervägande sålde produkter där kostnaden för citronsyra var mer betydelsefull. För det tredje underbyggdes inte detta argument av ytterligare uppgifter. Därför kan detta argument inte godtas.

6. Slutsats om gemenskapens intressen

- (86) Den ovan anförda tilläggsanalysen rörande gemenskapens importörers och användarnas intressen påverkar inte de preliminära slutsatserna i frågan. Även om bördan i vissa fall skulle bäras i sin helhet av importören/användaren, skulle eventuella negativa finansiella verkningar på den senare under alla omständigheter inte vara betydande. På denna grund konstateras att de slutsatser rörande gemenskapens intresse som fastställs i förordningen om preliminär tull inte ska ändras. Eftersom inga andra synpunkter har inkommit, bekräftas de därför härmed slutgiltigt.

H. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

(87) Flera berörda parter lämnade invändningar mot den preliminära vinstmarginalen och hävdade att en vinst på 9 % är för hög eftersom gemenskapsindustrin under skadeundersökningsperioden aldrig i praktiken nådde upp till en sådan vinstnivå. Det stämmer att bara en gemenskaps-tillverkare faktiskt nådde upp till denna vinstnivå under 2001, när dumpning inte förekom, medan de andra inte gjorde det. Därför gjordes en omvärdering av metoden för att fastställa nivån för undanröjande av skada, och det ansågs vara lämpligt att som vinstmarginal använda den vägda genomsnittliga vinstmarginal som de båda europeiska tillverkarna nådde upp till år 2001, dvs. 6 %.

(88) På grundval av det ovan anförda fastställs att gemenskapsindustrin rimligen kan förvänta sig en vinstmarginal på 6 % före skatt när dumpad import inte förekommer, och denna nivå användes i de slutgiltiga resultaten.

(89) Undersökningsperiodens kinesiska importpriser jämfördes med det icke-skadevällande priset på den likadana produkten som gemenskapsindustrin sålde på gemenskapens marknad. Det icke-skadevällande priset har erhållits genom att justera gemenskapsindustrins försäljningspris så att det avspeglar den reviderade vinstmarginalen. Den resulterande skillnaden från denna jämförelse uttryckt som en procentandel av det totala cif-värdet varierade mellan 8,3 % och 42,7 % för alla företag utom för ett, dvs. skillnaden var mindre än den konstaterade dumpningsmarginalen.

2. Slutgiltiga åtgärder

(90) Mot bakgrund av slutsatserna rörande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse och enligt artikel 9.4 i grundförordningen, ska en slutgiltig antidumpningstull införas på en nivå som motsvarar de lägsta konstaterade dumpnings- och skademarginalerna, i enlighet med bestämmelsen om lägre tull. I alla fall utom ett ska tullsatsen därför fastställas på nivån för den konstaterade skadan.

(91) På grundval av det ovan anförda ska de slutgiltiga tullarna vara följande:

Exportörer tillverkare	Föreslagen antidumpningstull (%)
Anhui BBKA Biochemical Co. Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	36,8
TTCA Co. Ltd	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Alla övriga företag	42,7

3. Åtgärdsform

(92) Under undersökningens gång erbjöd sex exporterande tillverkare i Kina tillfredsställande prisåtaganden enligt artikel 8.1 i grundförordningen.

(93) Kommissionen godkände dessa erbjudanden om åtaganden genom beslut 2008/899/EG ⁽¹⁾. Rådet erkänner att dessa erbjudanden om åtagande undanröjer dumpningens skadliga verkningar och i tillräcklig grad begränsar risken för kringgående.

(94) För att ytterligare underlätta för kommissionen och tullmyndigheterna att på ett effektivt sätt övervaka att den exporterande tillverkaren uppfyller sitt åtagande, bör vid uppvisandet av begäran om övergång till fri omsättning för den behöriga tullmyndigheten befrielse från antidumpningstull beviljas endast under förutsättning i) att det uppvisas en åtagandefaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan, ii) att de importerade varorna har tillverkats, skickats och fakturerats direkt av den exporterande tillverkaren till den första oberoende kunden i gemenskapen samt iii) att de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan. Om ovanstående villkor inte uppfylls bör en antidumpningstull uppkomma när en deklaration för övergång till fri omsättning godtas.

⁽¹⁾ Se sidan 62 i detta nummer av EUT.

(95) Om kommissionen i enlighet med artikel 8.9 i grundförordningen återkallar godtagandet av ett åtagande till följd av en överträdelse genom att hänvisa till särskilda transaktioner och förklara den berörda åtagandefakturan ogiltig, ska en tullskuld uppkomma då en deklaration för övergång till fri omsättning godtas avseende dessa transaktioner.

(96) Importörerna bör vara medvetna om att en tullskuld kan uppkomma enligt skälen 94 och 95 som en normal handelsrisk då en deklaration för övergång till fri omsättning godtas, även om ett åtagande från den tillverkare som är deras leverantör direkt eller indirekt godtagits av kommissionen.

(97) I enlighet med artikel 14.7 i grundförordningen bör tullmyndigheterna därför omedelbart underrätta kommissionen om det konstateras att åtagandet har överträtts.

(98) Av de skäl som anges i kommissionens beslut anser kommissionen att de åtaganden som erbjudits av den exporterande tillverkaren kan godtas, och den berörda exporterande tillverkaren har underrättats om de huvudsakliga omständigheter, överväganden och skyldigheter som godtagandet grundar sig på.

(99) Om ett åtagande överträds eller dras tillbaka eller om kommissionen drar tillbaka sitt godkännande av åtagandet, ska den antidumpningstull som rådet införde enligt artikel 9.4 i grundförordningen automatiskt tillämpas i enlighet med artikel 8.9 i den förordningen.

I. SLUTGILTIGT UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

(100) Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalernas storlek och nivån på den skada som vållats gemenskapsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordningen om preliminär tull tas ut slutgiltigt upp till en nivå som motsvarar de slutgiltiga tullarna. Eftersom de slutgiltiga tullarna är lägre än de preliminära tullarna, bör de belopp för vilka säkerhet ställts utöver beloppen för de slutgiltiga antidumpningstullarna frisläppas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull fastställs härmed för import av citronsyra och trinatriumcitratdihydrat enligt KN-nummer 2918 14 00 och ex 2918 15 00 (Taric-nummer 2918 15 00 10) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Satsen för den slutgiltiga antidumpningstull som tillämpas på nettopris fritt gemenskapens gräns före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av de nedan förtecknade företagen ska vara enligt följande:

Företag	Antidumpningstull (%)	Taric-tilläggskod
Anhui BBKA Biochemical Co. Ltd – No 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, provinsen Anhui, Kina	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd – West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, provinsen Jiangsu, Kina	8,3	A875
RZBC Co. Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provinsen Shandong, Kina	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co. Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, provinsen Shandong, Kina	36,8	A877
TTCA Co. Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, provinsen Shandong, Kina	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co. Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, provinsen Jiangsu, Kina	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No. 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, provinsen Shandong, Kina	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, provinsen Shandong, Kina	33,8	A882
Alla övriga företag	42,7	A999

3. Utan hinder av den första punkten ska den slutgiltiga antidumpningstullen inte gälla import som övergår till fri omsättning enligt artikel 2.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Importvaror som deklarerats för övergång till fri omsättning och som har fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit åtaganden och vars namn förtecknas i beslut 2008/899/EG med eventuella ändringar, ska vara befriade från den antidumpningstull som införs genom artikel 1, under följande förutsättningar:

- a) Att varorna har tillverkats, sänts och fakturerats direkt av dessa företag till den första oberoende kunden i gemenskapen.
- b) Att importvarorna åtföljs av en giltig åtagandefaktura. Med åtagandefaktura avses en affärsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan till denna förordning.
- c) Att de varor som deklarerats och visas upp för tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

2. En tullskuld ska uppkomma då en deklaration för övergång till fri omsättning godtas

- a) om det fastställs att för de varor som beskrivs i artikel 1 ett eller flera av dessa villkor inte är uppfyllda, eller
- b) om kommissionen har återkallat godtagandet av åtagandet i enlighet med artikel 8.9 i förordning (EG) nr 384/96 eller genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till en särskild transaktion och anges att den berörda åtagandefakturan är ogiltig.

Artikel 3

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 488/2008 ska tas ut slutgiltigt till den slutgiltiga tullsats som införs enligt artikel 1 i denna förordning. Belopp för vilka säkerhet ställts utöver beloppen för den slutgiltiga antidumpningstullen ska frisläppas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 december 2008.

På rådets vägnar
H. NOVELLI
Ordförande

BILAGA

Följande uppgifter ska anges på den faktura som åtföljer företagets försäljning till gemenskapen av varor som omfattas av åtagandet:

1. Rubriken FAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE.
2. Namnet på det företag som har utfärdat fakturan.
3. Fakturanummer.
4. Datum för utfärdande av fakturan.
5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna ska tullklareras vid gemenskapens gräns.
6. En exakt beskrivning av varorna med bl.a. följande uppgifter:
 - Det produktkodnummer (PCN) som använts för åtagandet.
 - En beskrivning i klartext av den vara som avses med respektive produktkodnummer.
 - Företagets produktkodnummer (CPC).
 - Taric-nummer.
 - Kvantitet (i ton).
7. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
 - Priset per ton.
 - Betalningsvillkoren.
 - Leveransvillkoren.
 - Alla rabatter och avdrag.
8. Namnet på det företag som agerar som importör i gemenskapen och till vilket företaget direkt utfärdar den faktura som åtföljer de varor som omfattas av ett åtagande.
9. Namnet på den anställda vid företaget som har utfärdat fakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av [FÖRETAGETS NAMN] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom beslut 2008/899/EG. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och korrekta."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1194/2008**av den 2 december 2008****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 december 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	56,3
	TR	106,2
	ZZ	81,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	59,1
	TR	146,5
	ZZ	124,3
0709 90 70	JO	230,6
	MA	71,0
	TR	108,7
	ZZ	136,8
0805 10 20	BR	44,6
	TR	57,3
	ZA	44,6
	ZZ	48,8
0805 20 10	MA	65,0
	TR	65,0
	ZZ	65,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	49,2
	IL	74,6
	TR	60,2
	ZZ	61,3
0805 50 10	MA	64,0
	TR	61,7
	ZA	79,4
	ZZ	68,4
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	73,2
	MK	33,4
	US	110,9
	ZA	114,6
	ZZ	81,4
0808 20 50	CN	49,8
	TR	103,0
	US	147,8
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1195/2008**av den 2 december 2008****om godkännande av större ändringar av produktspecifikationen för en skyddad beteckning som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Scottish Farmed Salmon (SGB))**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 9.1 första stycket, och genom tillämpning av artikel 17.2, i förordning (EG) nr 510/2006 undersökt Förenade kungarikets ansökan om godkännande av ändringar av produktspecifikationen för den skyddade geografiska beteckningen "Scottish Farmed Salmon" som registrerats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2400/96 ⁽²⁾ i dess ändrade lydelse enligt förordning (EG) nr 1437/2004 ⁽³⁾.

- (2) Eftersom de berörda ändringarna inte är mindre i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 510/2006 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändringar i enlighet med artikel 6.2 första stycket i samma förordning i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾. Då inga invändningar i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har meddelats kommissionen bör ändringarna godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ändrade produktspecifikationer som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande den beteckning som anges i bilagan till den här förordningen godkänns.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 265, 12.8.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 76, 27.3.2008, s. 28.

BILAGA

Jordbruksprodukter i bilaga I till fördraget avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.7 Färsk fisk, färska blötdjur och kräftdjur samt produkter framställda därav

FÖRENADE KUNGARIKET

Scottish Farmed Salmon (SGB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1196/2008**av den 2 december 2008****om koefficienter för spannmål som exporteras i form av Scotch whisky under perioden 2008/2009**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾, särskilt artikel 162.3,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1670/2006 av den 10 november 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1784/2003 avseende fastställandet och beviljandet av justerade exportbidrag för spannmål som exporteras i form av vissa spritdrycker⁽²⁾, särskilt artikel 5, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1670/2006 ska de kvantiteter av spannmål som berättigar till exportbidrag vara de kvantiteter som ställs under kontroll och som destilleras, viktade med en koefficient som ska fastställas årligen för varje berörd medlemsstat. Denna koefficient uttrycker förhållandet mellan de totala kvantiteter som exporteras och de totala kvantiteter som saluförs av den berörda spritdrycken, på grundval av den utveckling som har observerats för dessa kvantiteter under det antal år som motsvarar den genomsnittliga lagringstiden för spritdrycken i fråga.

- (2) På grundval av de uppgifter som Förenade kungariket lämnat för perioden 1 januari–31 december 2007 var den genomsnittliga lagringstiden för Scotch whisky åtta år under 2007.

- (3) Koefficienterna för perioden 1 oktober 2008–30 september 2009 bör därför fastställas.

- (4) Enligt artikel 10 i protokoll 3 till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får bidrag inte beviljas för export till Liechtenstein, Island och Norge. Dessutom har gemenskapen ingått avtal med vissa tredjeländer genom vilka exportbidragen avskaffas. I enlighet med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1670/2006 bör detta beaktas vid beräkningen av koefficienterna för perioden 2008–2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För perioden 1 oktober 2008–30 september 2009 ska de koefficienter som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EG) nr 1670/2006, och som tillämpas på spannmål som används i Förenade kungariket för att framställa Scotch whisky, vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 oktober 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 312, 11.11.2006, s. 33.

BILAGA

Koefficienter som ska tillämpas i Förenade kungariket

Tillämpningsperiod	Koefficient	
	för korn som bearbetas till malt för framställning av maltwhisky	för spannmål som används för framställning av sädeswhisky
Från och med den 1 oktober 2008 till och med den 30 september 2009	0,235	0,234

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1197/2008**av den 1 december 2008****om förbud mot fiske efter kummel i EG-vatten i områdena IIa and IV med fartyg som för nederländsk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 40/2008 av den 16 januari 2008 om fastställande för år 2008 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2008.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2008 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2008 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som för den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Från och med den dagen är det även förbjudet att omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg och att förvara dessa fångster ombord.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 december 2008.

På kommissionens vägnar

Fokion FOTIADIS

Generaldirektör för havsfrågor och fiske

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 19, 23.1.2008, s. 1.

BILAGA

Nr	63/T&Q
Medlemsstat	Nederländerna
Bestånd	HKE/2AC4-C
Art	Kummel (<i>Merluccius merluccius</i>)
Område	EG-vatten i IIa och IV
Datum	9.10.2008

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1198/2008**av den 1 december 2008****om förbud mot fiske efter liten hälleflundra i NAFO 3LMNO med fartyg som seglar under estländsk flagg**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 26.4,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 40/2008 av den 16 januari 2008 om fastställande för år 2008 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾ fastställs kvoter för 2008.
- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har fångsterna av det bestånd som anges i bilagan till den här förordningen, gjorda av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, medfört att kvoten för 2008 är uppfiskad.

- (3) Det är därför nödvändigt att förbjuda fiske efter detta bestånd samt förvaring ombord, omlastning och landning av fångster av detta bestånd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Uppfiskad kvot**

Den fiskekvot för 2008 som tilldelats den medlemsstat som anges i bilagan till denna förordning för det bestånd som anges i samma bilaga ska anses vara uppfiskad från och med den dag som fastställs i bilagan.

Artikel 2**Förbud**

Fiske efter det bestånd som anges i bilagan till denna förordning, och som bedrivs av fartyg som är registrerade i den medlemsstat som anges i samma bilaga, eller som seglar under den medlemsstatens flagg, är förbjudet från och med den dag som fastställs i bilagan. Från och med den dagen är det även förbjudet att förvara ombord, omlasta och landa fångster av detta bestånd gjorda av sådana fartyg.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 december 2008.

På kommissionens vägnar

Fokion FOTIADIS

Generaldirektör för havsfrågor och fiske

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 19, 23.1.2008, s. 1.

BILAGA

Nr	52/T&Q
Medlemsstat	Estland
Bestånd	GHL/N3LMNO
Art	Liten hälleflundra (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Område	NAFO 3LMNO
Datum	18.9.2008

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1199/2008**av den 2 december 2008****om utfärdande av licenser för import av vitlök under delperioden 1 mars–31 maj 2009**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1301/2006 av den 31 augusti 2006 om gemensamma regler för administrationen av sådana importtullkvoter för jordbruksprodukter som omfattas av ett system med importlicenser ⁽²⁾, särskilt artikel 7.2, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 341/2007 ⁽³⁾ finns bestämmelser om öppnande och administration av tullkvoter och om införande av ett system med importlicenser och ursprungsintyg för vitlök och andra jordbruksprodukter som importeras från tredjeländer.
- (2) De kvantiteter för vilka A-licensansökningar har lämnats in av traditionella importörer och nya importörer under

de fem första arbetsdagarna efter den 15 november 2008 i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EG) nr 341/2007 överskrider de kvantiteter som finns tillgängliga för produkter med ursprung i Kina, Argentina, och alla andra tredjeländer utöver Kina och Argentina.

- (3) Enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1301/2006 är det nu därför nödvändigt att fastställa i vilken utsträckning som de A-licensansökningar som överlämnats till kommissionen senast vid utgången av november 2008, i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 341/2007, kan beviljas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

A-licensansökningar som har lämnats in under de fem första arbetsdagarna efter den 15 november 2008 i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EG) nr 341/2007 och som överlämnats till kommissionen senast vid utgången av november 2008 ska beviljas med den procentsats av de ansökta kvantiteterna som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 90, 30.3.2007, s. 12.

BILAGA

Ursprung	Löpnummer	Tilldelningskoefficient
Argentina		
— Traditionella importörer	09.4104	78,613107 %
— Nya importörer	09.4099	1,125730 %
Kina		
— Traditionella importörer	09.4105	22,581466 %
— Nya importörer	09.4100	0,460126 %
Andra icke-medlemsländer		
— Traditionella importörer	09.4106	100 %
— Nya importörer	09.4102	18,349317 %

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1200/2008**av den 2 december 2008****om ändring av förordning (EG) nr 1186/2008 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 december 2008**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) De importtullar inom spannmålssektorn som ska gälla från och med den 1 december 2008 fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1186/2008⁽³⁾.

- (2) Eftersom de beräknade genomsnittsvärdena av importtullarna avviker med 5 euro/ton från de fastställda värdena, bör de importtullar som fastställs i förordning (EG) nr 1186/2008 justeras i motsvarande mån.

- (3) Förordning (EG) nr 1186/2008 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 1186/2008 ska ersättas med bilagorna till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 december 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EUT L 319, 29.11.2008, s. 56.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 och som ska gälla från och med den 3 december 2008

KN-nr	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete: av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	35,10
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	27,72
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	27,72
1007 00 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	35,10

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96 skall importtullen för varor, som anländer till gemenskapen via Atlanten eller Suezkanalen, minskas med

— 3 euro/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 euro/ton om lossningshamnen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller Förenade kungariket eller vid den Iberiska halvöns Atlantkust.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda har importören rätt till en schablonmässig minskning av importtullen med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna i bilaga I

28.11.2008-1.12.2008

1. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾	Korn
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Börsnotering	190,56	108,51	—	—	—	—
Pris fob USA	—	—	241,10	231,10	211,10	114,32
Tillägg för Mexikanska golfen	—	10,79	—	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 EUR/ton ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).⁽²⁾ Avdrag med 10 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).⁽³⁾ Avdrag med 30 EUR/ton (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Genomsnitt enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 11,45 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam 8,98 EUR/t

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/102/EG

av den 19 november 2008

om ändring av rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar avseende kommissionens genomförandebefogenheter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets direktiv 79/409/EEG ⁽³⁾ ska vissa åtgärder
antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den
28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid
utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter
⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 211, 19.8.2008, s. 46.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 8 juli 2008 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 27 oktober 2008.

⁽³⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Beslut 1999/468/EG har ändrats genom rådets beslut
2006/512/EG ⁽⁵⁾, genom vilket infördes ett föreskrivande
förfarande med kontroll för antagande av åtgärder med
allmän räckvidd vilka är avsedda att ändra icke väsentliga
delar av en grundläggande rättsakt som antagits i enlighet
med förfarandet i artikel 251 i fördraget, bland annat
genom att stryka vissa av dessa delar eller komplettera
rättsakten med nya icke väsentliga delar.

(3) I enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommis-
sionens uttalande ⁽⁶⁾ om beslut 2006/512/EG, måste re-
dan gällande rättsakter som antagits i enlighet med för-
farandet i artikel 251 i fördraget anpassas i enlighet med
tillämpliga förfaranden för att det föreskrivande förfaran-
det med kontroll ska vara tillämpligt på dessa rättsakter.

(4) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa
vissa bilagor till direktiv 79/409/EEG till den vetenskap-
liga och tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder
har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsent-
liga delar i direktiv 79/409/EEG, bland annat genom att
komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de
antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med
kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(5) Direktiv 79/409/EEG bör därför ändras i enlighet med
detta.

(6) Eftersom de ändringar av direktiv 79/409/EEG som görs
genom detta direktiv är av teknisk art och enbart avser
kommittéförfarande, behöver de inte införlivas av med-
lemsstaterna. Det är därför inte nödvändigt att föreskriva
bestämmelser i detta syfte.

⁽⁵⁾ EUT L 200, 22.7.2006, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 255, 21.10.2006, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 79/409/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

De ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna I och V till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och de ändringar som avses i artikel 6.4 andra stycket ska antas. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 17.2."

2. Artikel 17 ska ersättas med följande:

"Artikel 17

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet."

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Strasbourg den 19 november 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2008/106/EG

av den 19 november 2008

om minimikrav på utbildning för sjöfolk (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG av den 4 april 2001 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽³⁾ har ändrats väsentligt flera gånger ⁽⁴⁾. Med anledning av nya ändringar i det direktivet bör av tydlighets-skäl bestämmelserna i fråga omarbetas.

(2) Åtgärder som ska vidtas på gemenskapsnivå på området för sjösäkerhet och förhindrande av föroreningar till havs bör vara i linje med internationellt överenskomna regler och normer.

(3) I syfte att bibehålla och utveckla kunskaper och färdigheter på sjöfartsområdet i gemenskapen är det viktigt att ägna lämplig uppmärksamhet åt situationen för de maritima utbildningarna och för sjöfolk inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT C 151, 17.6.2008, s. 35.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande avgivet den 17 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut avgivet den 20 oktober 2008.

⁽³⁾ EGT L 136, 18.5.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ Se bilaga III del A.

(4) En enhetlig utbildningsnivå för utfärdande av examensbevis till sjöfolk bör säkerställas med hänsyn till säkerheten till sjöss.

(5) Europaparlamentet och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽⁵⁾ gäller för sjöfolk som omfattas av det här direktivet. Det kommer att bidra till att främja uppfyllandet av de förpliktelser som fastställs i fördraget om att avlägsna hinder för den fria rörligheten för personer och tjänster mellan medlemsstaterna.

(6) Det ömsesidiga erkännandet av examensbevis och certifikat enligt direktiv 2005/36/EG säkerställer inte alltid en harmoniserad utbildning av allt sjöfolk som tjänstgör i fartyg som seglar under en medlemsstats flagg. En sådan harmonisering är dock av avgörande betydelse för säkerheten till sjöss.

(7) Det är därför nödvändigt att införa minimikrav på utbildning för sjöfolk inom gemenskapen. Dessa krav bör bygga på de utbildningsnormer som redan fastlagts på internationellt plan, dvs. i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen), reviderad 1995. Samtliga medlemsstater är parter i den konventionen.

(8) Medlemsstaterna får fastställa högre normer än miniminormerna enligt STCW-konventionen och detta direktiv.

(9) Bestämmelserna i STCW-konventionen som bilagts detta direktiv, bör kompletteras med de obligatoriska bestämmelserna i del A i kod för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, (STCW-koden). Del B i STCW-koden innehåller rekommenderade riktlinjer i syfte att bistå parterna i STCW-konventionen och dem som arbetar med att genomföra, tillämpa eller upprätthålla bestämmelserna i den för att konventionen ska ha verkan till fullo på ett enhetligt sätt.

⁽⁵⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (10) För att öka sjösäkerheten och bättre förhindra förorening till havs bör bestämmelser om minsta viloperiod för vaktgående personal fastställas i detta direktiv i enlighet med STCW-konventionen. Dessa bestämmelser bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ECSA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) ⁽¹⁾.
- (11) Medlemsstaterna bör införa och tillämpa särskilda bestämmelser för att förhindra och straffbelägga bedrägligt beteende med anknytning till behörighetscertifikat samt fortsätta sina ansträngningar inom IMO för att uppnå strikta och genomförbara överenskommelser om internationell bekämpning av sådana bedrägerier.
- (12) För att öka säkerheten till sjöss och förebygga förlust av människoliv och förorening av havet bör kommunikationen mellan besättningsmedlemmar i fartyg som seglar i gemenskapens farvatten förbättras.
- (13) Personal på passagerarfartyg, som har till uppdrag att bistå passagerare i nödsituationer, bör kunna kommunicera med passagerarna.
- (14) Besättningsmedlemmar som tjänstgör på tankfartyg som transporterar farligt eller förorenande gods bör vara kapabla att effektivt kunna förebygga olyckor och nödsituationer. Det är av yttersta vikt att en passande kommunikationsförbindelse, som omfattar kraven i detta direktiv, upprättas mellan befälhavaren, befälen och manskapet.
- (15) Det är viktigt att säkerställa att sjöfolk med certifikat som är utfärdade av tredjeland, vilka tjänstgör ombord på gemenskapsfartyg, har en kompetensnivå motsvarande den som krävs i STCW-konventionen. Detta direktiv bör fastställa de förfaranden och gemensamma kriterier för medlemsstaternas erkännande av certifikat utfärdade av tredjeland, grundat på utbildnings- och certifieringskraven såsom överenskommit inom ramen för STCW-konventionen.
- (16) För sjösäkerhetens skull bör medlemsstaterna erkänna behörighetsbevis för den utbildningsnivå som krävs endast då dessa är utfärdade av parter till STCW-konventionen, eller på dessa parters vägnar, för vilka IMO:s sjösäkerhetskommitté har fastställt att de har tillämpat och alltjämt till fullo tillämpar de normer som anges i konventionen. För att överbrygga tidsintervallet till dess att sjösäkerhetskommittén har kunnat fastställa detta, behövs ett förfarande för preliminärt erkännande av certifikat.
- (17) När det är lämpligt bör inspektioner äga rum av sjöfartsinstitut, utbildningsprogram och kurser. Kriterier för sådan inspektion bör därför fastställas.
- (18) Kommissionen bör bistås av en kommitté i sitt arbete med avseende på erkännande av certifikat som är utfärdade av utbildningsinstitutioner eller myndigheter i tredjeland.
- (19) Europeiska sjösäkerhetsbyrån, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ⁽²⁾, bör bistå kommissionen i kontrollen av att medlemsstaterna uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv.
- (20) Varje medlemsstat är i sin egenskap av hamnmyndighet skyldig att öka säkerheten och förebyggandet av föroreningar i gemenskapens farvatten genom att lägga särskild vikt vid inspektion av fartyg som för flagg från ett tredjeland som inte har ratificerat STCW-konventionen och därmed säkerställa att fartyg som för flagg från tredjeland inte behandlas gynnsammare.
- (21) Det är lämpligt att i detta direktiv innefatta bestämmelser om hamnstatskontroll i avvaktan på en ändring av rådets direktiv 95/21/EG ⁽³⁾ om hamnstatskontroll i syfte att till det direktivet överföra de bestämmelser om hamnstatskontroll som innefattas i det här direktivet.
- (22) Det är nödvändigt att fastställa ett förfarande för att anpassa detta direktiv till ändringar i internationella konventioner och koder.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (24) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra det här direktivet för att, i enlighet med syftet för det här direktivet, tillämpa ytterligare ändringar av vissa internationella koder och andra relevanta ändringar av gemenskapslagstiftningen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (25) De nya bestämmelser som införs i detta direktiv gäller endast kommittéförfarandena. De behöver därför inte införlivas av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsgränser för införlivande i nationell lagstiftning som anges i bilaga III del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *befälhavare*: den person som utövar befälet på ett fartyg,
2. *befäl*: en medlem av besättningen, annan än befälhavaren, angiven som befäl genom nationell lag eller nationella regler eller, om så inte är angivet, genom kollektivavtal eller sedvänja,
3. *däcksbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel II i bilaga I,
4. *överstyrman*: befälsperson som står närmast befälhavaren i rang och på vilken befälet över fartyget ankommer i händelse av att befälhavaren blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,
5. *maskinbefäl*: en befälsperson behörig i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i bilaga I,
6. *maskinchef*: den främste av maskinbefälet, ansvarig för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget,
7. *förste maskinist*: det maskinbefäl som är i rang närmast maskinchefen, och på vilken ansvaret för fartygets framdrivningsmaskineri samt drift och underhåll av mekaniska och elektriska anläggningar på fartyget ankommer i händelse av att maskinchefen blir oförmögen att fullgöra sina åligganden,
8. *maskinbefälsassistent*: en person som är under utbildning för att bli maskinbefäl och är angiven som maskinbefälsassistent genom nationell lag eller nationella regler,
9. *radiooperatör*: en person som innehar vederbörligt certifikat utfärdat eller erkänt av de behöriga myndigheterna i enlighet med radioreglementets bestämmelser,
10. *manskap*: en medlem av fartygets besättning, annan än befälhavaren eller ett befäl,
11. *havsgående fartyg*: ett fartyg, annat än sådant som används uteslutande i inlandsfarvatten eller i farvatten inom eller i omedelbar närhet av skyddade farvatten eller områden för vilka hamnbestämmelserna är tillämpliga,
12. *fartyg som för en medlemsstats flagg*: ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat och för denna medlemsstats flagg i enlighet med dess lagstiftning; ett fartyg som inte motsvarar denna definition jämföras med fartyg som för tredjelands flagg,
13. *kustnära resor*: resor i närheten av en medlemsstat enligt denna medlemsstats definition,
14. *maskineffekt*: den totala maximala kontinuerligt uppmätta effekten i kilowatt hos fartygets hela huvudframdrivningsmaskineri, som anges i fartygets registreringscertifikat eller i annat officiellt dokument,
15. *oljetankfartyg*: ett fartyg konstruerat och använt för transport av petroleum och petroleumprodukter i bulk,
16. *kemikalietankfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon flytande produkt som är förtecknad i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code (kemikaliebalkkoden), i gällande version,
17. *gasfartyg*: ett fartyg byggt eller anpassat och använt för transport i bulk av någon kondenserad gas eller annan produkt som är förtecknad i kapitel 19 i International Gas Carrier Code (gasbalkkoden), i gällande version,
18. *radioreglemente*: det reviderade radioreglementet som antogs av den världsadministrativa radiokonferensen för mobila tjänster, i gällande version,
19. *passagerarfartyg*: ett havsgående fartyg som medför fler än tolv passagerare,
20. *fiskefartyg*: ett fartyg som används för att fånga fisk eller andra levande tillgångar ur havet,
21. *STCW-konventionen*: Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, i den utsträckning den är tillämplig på de ifrågavarande ärendena, med hänsyn tagen till övergångsbestämmelserna i artikel VII och regel I/15 i konventionen, och inbegripet, i förekommande fall, de tillämpliga bestämmelserna i STCW-koden, alla tillämpliga i gällande version,
22. *radiokommunikationsutrustning*: inbegriper, i tillämpliga delar, vakthållning samt tekniskt underhåll och reparationer utförda i enlighet med radioreglementet, 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas 74) och, enligt varje enskild medlemsstats beslut, tillämpliga rekommendationer från IMO, i gällande version,

23. *roropassagerarfartyg*: ett passagerarfartyg med rorolastutrymmen eller utrymmen för särskilda lastkategorier såsom de definieras i Solas 74, i gällande version,
24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 vid parternas STCW-konferens 1995, i gällande version,
25. *funktion*: en uppsättning uppdrag, arbetsuppgifter och ansvar i samband med dessa, såsom de specificeras i STCW-koden, och som är nödvändiga för fartygets drift, för säkerheten för människoliv till sjöss eller för skyddet av den marina miljön,
26. *företag*: fartygets ägare eller någon annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som därvid gått med på att överta de skyldigheter och det ansvar som åligger företaget genom detta direktiv,
27. *vederbörligt certifikat*: certifikat utfärdat och erkänt i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri på ett fartyg av den typ, det tonnage, den maskineffekt och det framdrivningsmaskineri som det gäller medan innehavaren deltar i den särskilda resa det gäller,
28. *sjötjänstgöring*: tjänstgöring på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande av ett certifikat eller annan kvalifikation,
29. *godkänd*: godkänd av en medlemsstat i enlighet med det här direktivet,
30. *tredjeland*: land som inte är en medlemsstat,
31. *månad*: en kalendermånad eller 30 dagar som utgörs av perioder som är kortare än en månad.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på sjöfolk enligt detta direktiv, som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för

- örlogsfartyg, militära hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller drivs av en medlemsstat och som endast nyttjas för statliga uppdrag som inte är kommersiella,
- fiskefartyg,
- lustjakter som inte nyttjas i förvärvssyfte,

- d) träfartyg av enkel utformning.

Artikel 3

Utbildning och certifiering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv, och innehar certifikat i enlighet med artikel 4 eller vederbörliga certifikat i enlighet med artikel 1.27.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de besättningsmedlemmar som är skyldiga att inneha certifikat enligt bestämmelserna i regel III/10.4 i Solas 74 är utbildade och certifierade i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 4

Certifikat

Med certifikat avses ett giltigt dokument, oberoende av hur det benämns, utfärdat av eller på uppdrag av en medlemsstats behöriga myndighet i enlighet med artikel 5 och kraven i bilaga I.

Artikel 5

Certifikat och intyg om erkännande

- Certifikat ska utfärdas i enlighet med artikel 11.
- Certifikat för befälhavare, befäl och radiooperatörer ska erkännas av medlemsstaten i enlighet med denna artikel.
- Certifikat ska utfärdas i enlighet med regel I/2.1 i STCW-konventionen.
- När det gäller radiooperatörer får medlemsstater
 - i examinationen för utfärdande av certifikat enligt radioreglementet inkludera de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna, eller
 - utfärda ett separat certifikat av vilket framgår att innehavaren har de ytterligare kunskaper som krävs enligt de tillämpliga reglerna.
- En medlemsstat kan såsom anges i avsnitt A-I/2 i STCW-koden besluta att införliva intyget om erkännande i formuläret för de certifikat som utfärdas. Om så sker ska formuläret i avsnitt A-I/2 punkt 1 användas. Om utfärdandet sker på annat sätt, ska det formulär för intyg om erkännande användas som finns angivet i punkt 2 i det avsnittet. Intyg om erkännande ska utfärdas i enlighet med artikel VI.2 i STCW-konventionen.

6. En medlemsstat som erkänner ett certifikat i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 ska intyga detta erkännande genom påteckning på certifikatet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

7. De intyg om erkännande som avses i punkterna 5 och 6

- a) kan utfärdas som separata dokument,
- b) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett certifikat, som får tilldelas samma nummer som det ifrågakvarande certifikatet förutsatt att detta nummer är unikt, och
- c) ska upphöra att gälla så snart det genom intyg erkända certifikatet upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för deras utfärdande.

8. Den befattning som innehavaren av certifikatet är berättigad att tjänstgöra i ska anges i intyget om erkännande med samma termer som används i medlemsstatens tillämpliga bestämmelser om säker bemanning.

9. Medlemsstaterna kan använda ett formulär som skiljer sig från det som fastställs i avsnitt A-I/2 i STCW-koden förutsatt att, såsom ett minimum, den föreskrivna informationen ges med latinskt alfabet och arabiska siffror, med hänsyn till de variationer som tillåts enligt avsnitt A-I/2.

10. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 19.7 ska alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör.

Artikel 6

Utbildningsfordringar

Den utbildning som krävs enligt artikel 3 ska utformas så att den anpassas i förhållande till de teoretiska och praktiska kunskaper som krävs enligt bilaga I, särskilt vad gäller användning av livräddnings- och brandsläckningsredskap, och godkännas av den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utpekats av varje enskild medlemsstat.

Artikel 7

Principer för kustnära resor

1. När medlemsstaterna definierar kustnära resor ska de inte, beträffande utbildning, erfarenhet eller certifiering på det sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra en annan medlemsstats flagg eller annan part i STCW-konventionen och som används på sådana resor, ställa krav som är strängare än för sjöfolk som tjänstgör på fartyg med rätt att föra deras egen flagg. I inget fall ska en medlemsstat ställa krav beträffande sjöfolk som tjänstgör

på fartyg som för en annan medlemsstats flagg eller annan part i STCW-konventionen, vilka krav går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor.

2. Med avseende på fartyg med rätt att föra en medlemsstats flagg som regelbundet används på kustnära resor utanför kusten till en annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen, ska den medlemsstat vars flagg fartyget är berättigat att föra föreskriva krav på utbildning, erfarenhet och certifiering för sjöfolk som tjänstgör på sådana fartyg som är åtminstone likvärdiga med motsvarande krav i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen utanför vars kust fartyget används, förutsatt att de inte går utöver kraven i detta direktiv med avseende på fartyg som inte används på kustnära resor. Sjöfolk som tjänstgör på fartyg som utsträcker sina resor utöver vad som definieras som kustnära resa av en medlemsstat och går in på vatten som inte täcks av denna definition ska uppfylla de tillämpliga kraven i detta direktiv.

3. En medlemsstat kan ge ett fartyg som har rätt att föra dess flagg rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i detta direktiv när det regelbundet används på kustnära resor, så som de definieras av medlemsstaten, utanför kusten till en stat som inte är part i STCW-konventionen.

4. Medlemsstaterna ska, när de beslutar om definitionen av kustnära resor och de villkor för utbildning som gäller för dessa i enlighet med kraven i punkterna 1, 2 och 3, underrätta kommissionen om detaljerna i de bestämmelser som de antagit.

Artikel 8

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna ska införa och tillämpa lämpliga bestämmelser för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper certifieringsförfarandet eller de certifikat som utfärdats och erkänts av deras behöriga myndigheter och ska införa påföljder som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska utse de nationella behöriga myndigheter som ska ansvara för att uppdaga och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet samt utbyta information med behöriga myndigheter i andra medlemsstater och i tredjeländer avseende certifiering av sjöfolk.

Medlemsstaterna ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

Medlemsstaterna ska också genast underrätta de tredjeländer med vilka de slutit en överenskommelse i enlighet med regel 1/10 punkt 1.2 i STCW-konventionen om närmare detaljer avseende dessa nationella behöriga myndigheter.

3. På begäran av en värdmedlemsstat ska behöriga myndigheter i en annan medlemsstat skriftligen styrka huruvida certifikat för sjöfolk, motsvarande intyg om erkännande eller andra skriftliga bevis på genomgången utbildning som utfärdats i den medlemsstaten är äkta eller inte.

Artikel 9

Påföljder eller disciplinära åtgärder

1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk undersökning av rapporterade fall av inkompetens, handlande eller underlåtelse, som kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, som läggs till last innehavare av certifikat eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten och som ska ha förevarit i anslutning till utförande av arbetsuppgifter som är hänförliga till deras certifikat, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana certifikat av sådan anledning och för förhindrande av bedrägeri.

2. Varje medlemsstat ska meddela föreskrifter om påföljder eller disciplinära åtgärder för fall då de bestämmelser i dess nationella lagstiftning som ger effekt åt detta direktiv inte uppfylls av fartyg med rätt att föra dess flagg eller av sjöfolk som är vederbörligen certifierade av den.

3. Sådana påföljder eller disciplinära åtgärder ska särskilt föreskrivas och genomdrivas i följande fall:

- a) Ett företag eller en befälhavare har anställt en person som inte innehar ett certifikat som krävs enligt detta direktiv.
- b) En befälhavare har tillåtit att en funktion eller tjänstgöring i någon befattning, som enligt detta direktiv ska utföras av en person som innehar ett vederbörligt certifikat, utförs av en person som inte innehar det föreskrivna certifikatet, en giltig dispens eller dokumentation som föreskrivs i artikel 19.7.
- c) En person har genom bedrägeri eller förfalskade dokument erhållit ett uppdrag att utföra en funktion eller tjänstgöra i en befattning som enligt detta direktiv ska utföras eller fullgöras av en person som innehar certifikat eller dispens.

4. Medlemsstater inom vars jurisdiktion det finns ett företag eller en person, som på klara och tydliga grunder antas ha varit ansvarig för, eller ha kännedom om, något fall där det är uppenbart att detta direktiv inte har följts på det sätt som anges i punkt 3, ska samarbeta med annan medlemsstat eller annan part i STCW-konventionen som meddelat dem sin avsikt att vidta rättsliga åtgärder inom sin jurisdiktion.

Artikel 10

Kvalitetsnormer

1. Varje medlemsstat ska säkerställa följande:

- a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet.
- b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet ska det finnas ett system för kvalitetsnormer.
- c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormerna ska vara klart och tydligt definierade och fastställa de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen.
- d) Kvalitetsnormernas tillämpningsområde ska dessutom omfatta förvaltningen av certifieringssystemet, samtliga kurser och utbildningsprogram, examinationer och bedömningar utförda av eller under uppsikt av varje medlemsstat samt de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och bedömare, med hänsyn tagen till de principer, system, kontroller och interna kvalitetssäkringsförfaranden som har upprättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås.

Målen och de därmed sammanhängande kvalitetsnormerna som avses i första stycket punkt c kan bestämmas särskilt för olika kurser och utbildningsprogram och ska omfatta förvaltningen av certifieringssystemet.

2. Medlemsstaterna ska även säkerställa att en oberoende utvärdering av verksamheten för erhållande och värdering av kunskap, förståelse, skicklighet och kompetens, och av förvaltningen av certifieringssystemet, utförs med högst fem års mellanrum av behöriga personer, som inte själva är engagerade i den berörda verksamheten, för att kontrollera att

- a) alla interna lednings-, övervaknings- och uppföljningsåtgärder överensstämmer med planerade arrangemang och dokumenterade förfaranden samt effektivt säkerställer att de fastställda målen uppnås,
- b) resultaten av varje oberoende utvärdering dokumenteras och att de ansvariga för det utvärderade området görs uppmärksamma på dem, och
- c) åtgärder vidtas i rätt tid för att rätta till bristfälligheter.

3. En rapport om varje utvärdering som följd av punkt 2 ska överlämnas till kommissionen av vederbörande medlemsstat inom sex månader från dagen för utvärderingen.

Artikel 11

Hälsokrav – utfärdande och registrering av certifikat

1. Medlemsstaterna ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk, särskilt vad avser syn och hörsel.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifikat utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel.

3. Den som ansöker om certifiering ska förete tillfredsställande bevis på

- a) sin identitet,
- b) att hans ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller,
- c) att han uppfyller de hälsokrav, särskilt vad avser syn och hörsel, som har införts av medlemsstaten, och att han innehar ett giltigt dokument som intygar hans hälsotillstånd, utfärdat av en vederbörligen legitimerad läkare, erkänd av den behöriga myndigheten i medlemsstaten,
- d) att han fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det certifikat som ansökan gäller, och
- e) att han uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av certifikatets intyg om erkännande.

4. Medlemsstaterna åtar sig att

- a) föra register över alla certifikat och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, vilka har utfärdats, har utgått eller förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser, och
- b) tillhandahålla information om statusen på sådana certifikat, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos certifikat som tillställts dem av sjöfolk som anhallen om erkännande av sina certifikat eller om anställning på fartyg.

Artikel 12

Förnyelse av certifikat

1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar certifikat utfärdade eller erkända enligt något kapitel i bilaga I,

annat än kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller avser att återgå till sjöss efter en period i land, ska för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år

a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 11 och

b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

2. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör ska, för fortsatt tjänstgöring till sjöss ombord på fartyg för vilka det finns internationella överenskommelser om krav på specialutbildning, framgångsrikt genomgå godkänd relevant utbildning.

3. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om certifikat utfärdade före den 1 februari 2002 med dem som anges för vederbörligt certifikat i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att av dessa innehavare av certifikat kräva att de ska genomgå lämplig repetitions- och fortbildning eller bedömning.

Repetitions- och fortbildningskurserna ska godkännas och innefatta förändringar i tillämpliga nationella och internationella regler som säkerheten för människoliv till sjöss och om skyddet av den marina miljön samt ta hänsyn till varje uppdatering av kompetensnormen i fråga.

4. Varje medlemsstat ska, i samråd med dem som berörs, utarbeta eller främja utarbetandet av en struktur för repetitions- och fortbildningskurser såsom föreskrivs i avsnitt A-I/11 i STCW-koden.

5. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörers kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss och om skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg.

Artikel 13

Användning av simulatorer

1. De prestationsnormer och andra bestämmelser i avsnitt A-I/12 i STCW-koden och sådana andra krav som föreskrivs i del A i STCW-koden för alla berörda certifikat ska uppfyllas med avseende på

a) all obligatorisk simulatorbaserad utbildning,

- b) all kompetensbedömning som krävs i del A i STCW-koden och som genomförs med hjälp av simulator, och
- c) alla prov som genomförs med hjälp av simulator och som avser att påvisa bibehållen färdighet enligt del A i STCW-koden.
2. Simulatorer som har installerats eller tagits i bruk före den 1 februari 2002 får undantas från full överensstämmelse med de prestationsnormer som avses i punkt 1 enligt varje medlemsstats beslut.

Artikel 14

Företagens ansvar

1. Medlemsstaterna ska, i enlighet med punkterna 2 och 3, hålla företagen ansvariga för mönstring av sjöfolk för tjänstgöring på deras fartyg i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, och ska av varje sådant företag kräva att det tillser att
- a) allt sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg innehar ett vederbörligt certifikat i enlighet med direktivets bestämmelser, fastställda av medlemsstaten,
- b) dess fartyg är bemannade i överensstämmelse med medlemsstatens tillämpliga bestämmelser för säker bemanning,
- c) dokumentation och uppgifter rörande allt sjöfolk med anställning på dess fartyg upprätthålls och finns lättillgängliga, och inbegriper, utan att vara begränsade till det, dokumentation och uppgifter om de anställdas erfarenhet, utbildning, hälsotillstånd och kompetens för sina tilldelade arbetsuppgifter,
- d) sjöfolk som mönstras på dess fartyg görs förtroga med sina särskilda uppgifter och med fartygets alla anordningar och anläggningar, all utrustning och alla förfaranden och fartygs-specifika egenskaper som är av betydelse för deras vanliga arbetsuppgifter eller i nödsituationer, och att
- e) fartygets besättning effektivt kan samordna sina aktiviteter i en nödsituation och när den utför uppgifter som är väsentliga för säkerheten eller för att förhindra eller minska föroreningar.
2. Företag, befälhavare och besättningsmedlemmar har alla ansvar för att säkerställa att de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel sätts i kraft till fullo och att sådana andra åtgärder som kan vara nödvändiga vidtas för att tillse att varje besättningsmedlem på ett kunnigt och initierat sätt kan bidra till fartygets säkra drift.

3. Företaget ska förse befälhavaren på fartyg på vilka detta direktiv är tillämpligt med skriftliga instruktioner om de riktlinjer och förfaranden som ska följas för att säkerställa att alla ombordanställda som är nypåmönstrade på fartyget ges tillräckliga möjligheter att i förväg göra sig bekanta med utrustningen ombord, driftsförfarandena och de andra arrangemang som är nödvändiga för att de på ett riktigt sätt ska kunna utföra sina arbetsuppgifter. Sådana riktlinjer och förfaranden ska omfatta

- a) en rimlig tidsperiod inom vilken de nypåmönstrade har möjlighet att göra sig bekanta med
- i) den särskilda utrustning de kommer att använda eller sköta, och
- ii) de för fartyget särskilda förfaranden och rutiner för vakt-hållning, säkerhet, miljöskydd och nödsituationer som de ombordanställda behöver känna till för att korrekt kunna utföra sina tilldelade uppgifter, och
- b) att utse en kunnig besättningsmedlem med ansvar för att säkerställa att varje nypåmönstrad ombordanställd ges möjlighet att få väsentlig information på ett språk han förstår.

Artikel 15

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttrötning ska medlemsstaterna införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vaktgående personal och kräva att vakt-hållningssystemen ordnas så att den vaktgående personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttrötning samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avlösande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstedugliga.
2. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskaper ska beredas tillfälle till minst tio timmars vila under en 24-timmarsperiod.
3. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar.
4. Kraven på viloperioder i punkterna 1 och 2 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer, övningar, eller under andra onormala driftsförhållanden.
5. Utan hinder av punkterna 2 och 3 får minimiperioden om tio timmar minskas till minst sex sammanhängande timmar förutsatt att en sådan minskning inte sträcker sig utöver två dygn och att minst 70 timmars vila bereds under varje sjudagarsperiod.

6. Medlemsstaterna ska kräva att vaktsceman sätts upp på lättillgängliga ställen.

Artikel 16

Dispens

1. Vid särskilt trängande behov får de behöriga myndigheterna, om de anser att detta inte innebär fara för personer, egendom eller miljö, utfärda en dispens, som ger en angiven sjöfarare tillstånd att tjänstgöra i ett visst angivet fartyg för en viss angiven tid som inte får överstiga sex månader, i en befattning, med undantag för radiooperatör utom i de fall detta är medgivet enligt tillämpligt radioreglemente, för vilken den personen inte innehar föreskrivet certifikat, dock endast under förutsättning att den person som medges dispens, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är tillräckligt kvalificerad att fylla den vakanta posten på ett säkert sätt. Dispens ska dock inte medges för befälhavare eller maskinchef utom i fall av force majeure och då endast för kortast möjliga tidsperiod.

2. Varje dispens, som beviljas för en viss befattning, får endast beviljas en person som är vederbörligen certifierad för att inneha befattningen närmast under. Om certifiering av befattningen under inte är föreskriven får dispens beviljas en person vars kvalifikationer och erfarenhet, enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, är klart likvärdiga med kraven för den befattning som ska fyllas under förutsättning att om personen i fråga inte innehar vederbörligt certifikat ska han genomgå prov som godtas av de behöriga myndigheterna som bevis på att dispens utan fara kan medges. Därutöver ska de behöriga myndigheterna tillse att den aktuella befattningen snarast möjligt besätts av någon som innehar föreskrivet certifikat.

Artikel 17

Medlemsstaternas ansvar avseende utbildning och bedömning

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter eller organ som ska

- a) ge den utbildning som åsyftas i artikel 3,
- b) organisera och/eller övervaka prov där så krävs,
- c) utfärda de behörighetscertifikat som avses i artikel 11,
- d) bevilja de dispenser som anges i artikel 16.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) All utbildning och bedömning av sjöfolk ska
 - i) vara uppbyggd i enlighet med skrivna program, som omfattar sådana metoder och sätt för framförande, förfaran-

den och kursmaterial, som är nödvändiga för att uppnå den föreskrivna kompetensnormen, och

- ii) genomföras, övervakas, utvärderas och stödjas av personer som är kvalificerade enligt punkterna d, e och f.
- b) Personer som leder eller bedömer utbildning under tjänstgöring ombord på fartyget ska utföra dessa uppgifter endast då sådan utbildning eller bedömning inte negativt påverkar fartygets normala drift och då de kan ägna sin tid och uppmärksamhet åt utbildningen eller bedömningen.
- c) Lärare, övervakare och bedömare ska ha lämpliga kvalifikationer för de särskilda slagen och nivåerna av utbildning eller kompetensbedömning av sjöfolk ombord eller i land.
- d) En person som leder sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, antingen ombord eller i land, vilken avses kvalificera för certifiering i enlighet med detta direktiv ska
 - i) ha kännedom om utbildningsprogrammet och förståelse för de specifika utbildningsmålen för det särskilda slag av utbildning som ges,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som utbildningen gäller, och
 - iii) om utbildningen sker med hjälp av simulator
 - ha blivit tillräckligt orienterad om undervisningstekniker som omfattar användning av simulatorer, och
 - ha praktisk operativ erfarenhet av det särskilda slag av simulator som används.
- e) En person som ansvarar för övervakningen av sådan utbildning under tjänstgöring av sjöfolk, vilken avses att kvalificera för certifiering, ska ha full kännedom om utbildningsprogrammet och de särskilda målen för varje slag av utbildning som genomförs.
- f) En person som leder sådan kompetensbedömning av sjöfolks utbildning under tjänstgöring, antingen ombord eller i land, vilken avses att kvalificera till certifiering enligt detta direktiv, ska
 - i) ha motsvarande kunskapsnivå, och insikt i den kompetens som ska bedömas,
 - ii) vara kvalificerad för den uppgift som bedömningen gäller,
 - iii) ha fått tillräcklig orientering om bedömningsmetoder och bedömningsrutiner,
 - iv) ha praktisk erfarenhet av bedömning, och

- v) om bedömningen inbegriper användning av simulatorer, ha tillgodogjort sig praktisk erfarenhet av bedömning på den särskilda typen av simulator under överinseende av, och till en erfaren bedömares belåtenhet.
- g) Då en medlemsstat godkänner en utbildning, en utbildningsinstitution eller en kvalifikation som beviljats av en utbildningsinstitution som en del av dess krav för utfärdande av certifikat, omfattas instruktörernas och bedömarens kvalifikationer och erfarenhet av tillämpningen av bestämmelserna om kvalitetsnormer i artikel 10; sådan kvalifikation, erfarenhet och tillämpning av kvalitetsnormer ska innefatta lämplig utbildning i utbildningstekniker och utbildnings- och bedömningsmetoder och bedömningsrutiner samt uppfylla alla tillämpliga krav i punkterna d, e och f.

Artikel 18

Kommunikation ombord

Medlemsstaterna ska säkerställa följande:

- a) Utan att det påverkar punkterna b och d ska det ombord på alla fartyg som för en medlemsstats flagg alltid finnas anordningar på plats för effektiv muntlig kommunikation som rör säkerheten mellan alla medlemmar i besättningen, med särskild hänsyn tagen till att meddelanden och instruktioner ska kunna tas emot och förstås i rätt tid.
- b) Ombord på alla passagerarfartyg som för en medlemsstats flagg och på alla passagerarfartyg som påbörjar och/eller avslutar en resa i en hamn i en medlemsstat ska ett arbetspråk bestämmas och antecknas i fartygets loggbok för att säkerställa att besättningen kan utföra sina säkerhetsuppgifter på ett effektivt sätt.
- Beroende på vad som är lämpligast ska företaget eller befälhavaren avgöra vilket arbetspråk som är lämpligt. Varje ombordanställd ska kunna förstå, och om så är lämpligt, ge order och instruktioner, samt avrapportera på detta språk.
- Om arbetspråket inte är ett officiellt språk i medlemsstaten ska alla planer och förteckningar som anslås innefatta en översättning till arbetspråket.
- c) Den personal på passagerarfartyg som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer ska vara lätt att identifiera samt ha de kommunikationsfärdigheter som är tillräckliga för ändamålet, med beaktande av en lämplig och passande kombination av följande faktorer:
- i) Det eller de språk som talas av en majoritet av de nationaliteter av passagerare som finns ombord på en bestämd rutt.
- ii) Sannolikheten för att förmågan att använda ett elementärt engelskt ordförråd för enkla anvisningar kan möjliggöra kommunikation med en passagerare som behöver hjälp oavsett om passageraren och besättningsmedlemmen har ett gemensamt språk eller ej.
- iii) Det eventuella behovet av att kunna kommunicera på andra sätt vid en nödsituation där verbal kommunikation inte är möjlig (till exempel utföra demonstrationer eller använda teckenspråk eller att dra uppmärksamhet till placeringen av anvisningar, mönstringsstationer, räddningsutrustning eller evakueringsvägar).
- iv) Den utsträckning i vilken säkerhetsinstruktioner har getts till passagerare på deras modersmål.
- v) De språk på vilka nödmeddelanden kan ges i en nödsituation eller under en övning för att överföra livsviktig vägledning till passagerarna och göra det lättare för besättningsmedlemmarna att bistå passagerarna.
- d) Befälhavaren, befälen och manskapet ombord på oljetankfartyg, kemikalietankfartyg och gastankfartyg som för en medlemsstats flagg ska kunna kommunicera med varandra på ett eller flera gemensamma arbetspråk.
- e) Det ska finnas lämpliga anordningar för kommunikation mellan fartyget och myndigheter i land. Sådan kommunikation ska ske i enlighet med regel 14.4 i kapitel V i Solas 74.
- f) När medlemsstaterna utför hamnstatskontroll enligt direktiv 95/21/EG ska de även kontrollera att fartyg som för en icke-medlemsstats flagg uppfyller kraven i denna artikel.

Artikel 19

Erkännande av certifikat

- Sjöfolk som inte innehar de certifikat som avses i artikel 4 får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras vederbörliga certifikat har antagits genom tillämpning av förfarandet i punkterna 2 till 6 i denna artikel.
- En medlemsstat som genom intyg tänker erkänna vederbörliga certifikat utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en motiverad begäran om erkännande av det berörda tredjelandet till kommissionen.

Kommissionen ska, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera om det berörda landet uppfyller alla bestämmelser i STCW-konventionen och om lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

3. Beslutet om erkännande av ett tredjeland ska fattas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 28.2 inom tre månader efter den dag då begäran lämnades in.

Om erkännandet beviljas ska det gälla med förbehåll för bestämmelserna i artikel 20.

Om inget beslut har fattats om erkännandet av det berörda tredjelandet inom den frist som fastställs i första stycket får den medlemsstat som lämnat in begäran besluta att unilateralt bevilja erkännandet fram tills ett beslut fattats i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 28.2.

4. En medlemsstat får, när det gäller fartyg som för dess flagg, besluta att intyga certifikat utfärdade av tredjeland som erkänts av kommissionen, med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkterna 4 och 5 i bilaga II.

5. Erkännanden av certifikat som utfärdats av erkänt tredjeland och som offentliggjorts i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning* före den 14 juni 2005, ska förbli giltiga.

Dessa erkännanden får användas av samtliga medlemsstater om inte kommissionen i ett senare skede har återkallat dem i enlighet med artikel 20.

6. Kommissionen ska utarbeta och uppdatera en förteckning över de tredjeländer som har erkänts. Förteckningen ska offentliggöras i C-serien i *Europeiska unionens officiella tidning*.

7. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 5.6 kan en medlemsstat, om förhållandena så kräver, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra i en befattning, förutom radiobefäl eller radiooperatör, med undantag för vad som föreskrivs i radioreglementet, för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan han eller hon innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av ett tredjeland men vilket ännu inte erkänts genom intyg av den berörda medlemsstaten och därmed inte berättigar till tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska förvaras lättåtkomligt.

Artikel 20

Bristande uppfyllelse av kraven i STCW-konventionen

1. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när en medlemsstat anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera kommissionen om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 28.1.

2. Utan hinder av de kriterier som anges i bilaga II och när kommissionen anser att ett erkänt tredjeland inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen, ska den omedelbart informera medlemsstaterna om detta med angivande av skälen för det.

Kommissionen ska utan dröjsmål hänskjuta ärendet till den kommitté som avses i artikel 28.1.

3. När en medlemsstat har för avsikt att återkalla intygen om samtliga erkännanden av certifikat som utfärdats av ett tredjeland ska den utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sin avsikt med angivande av skälen för detta.

4. Kommissionen ska, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, åter göra en bedömning av erkännandet av det berörda tredjelandet för att kontrollera om det landet underlåtit att uppfylla bestämmelserna i STCW-konventionen.

5. När det finns uppgifter som visar att ett maritimt utbildningsinstitut inte längre uppfyller bestämmelserna i STCW-konventionen ska kommissionen meddela det berörda landet att erkännandet av dess certifikat kommer att återkallas inom två månader om åtgärder inte vidtas för att garantera att samtliga bestämmelser i STCW-konventionen uppfylls.

6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 28.2 inom två månader efter den dag då informationen inkom från medlemsstaten.

Den berörda medlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet.

7. Intyg om erkännande av certifikat utfärdade i enlighet med artikel 5.6 före det datum då beslut fattats om återkallande av ett tredjelandets erkännande ska förbli giltiga. Sjöfolk som innehar sådana intyg får dock inte begära att få ett intyg som ger dem högre kvalifikationer, utom i de fall denna uppgradering enbart grundas på ytterligare arbetserfarenheter inom sjöfartsområdet.

Artikel 21

Ny bedömning

1. De tredjeländer som har erkänts i enlighet med förfarandet i första stycket i artikel 19.3, inklusive de länder som anges i artikel 19.6, ska regelbundet och minst vart femte år på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, för att kontrollera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och kontrollera att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra bedrägerier med certifikat.

2. Kommissionen ska fastställa prioriteringskriterierna för bedömningen av tredjeländer på grundval av de uppgifter som framkommit vid hamnstatskontrollen i enlighet med artikel 23 samt av de rapporter om resultaten av de oberoende bedömningarna som lämnats av tredjeländ i enlighet med avsnitt A-1/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen ska till medlemsstaterna överlämna en rapport med bedömningsresultaten.

Artikel 22

Hamnstatskontroll

1. Oavsett flagg är ett fartyg, med undantag av de typer av fartyg som undantas enligt artikel 2, när det befinner sig i en medlemsstats hamnar underkastat hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk, som tjänstgör ombord, och som enligt STCW-konventionen ska inneha certifikat, verkligen är certifierade eller innehar en vederbörlig dispens.

2. Medlemsstaterna ska, när de utför hamnstatskontroll enligt detta direktiv, säkerställa att alla relevanta bestämmelser och förfaranden enligt direktiv 95/21/EG tillämpas.

Artikel 23

Förfaranden vid hamnstatskontroll

1. Utan att det påverkar direktiv 95/21/EG ska hamnstatskontrollen enligt artikel 22 begränsas till följande:

a) Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att vara certifierade i enlighet med STCW-konventionen innehar ett vederbörligt certifikat eller en giltig dispens, eller kan förete skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten.

b) Kontroll av att antalet och certifikaten för sjöfolk som tjänstgör ombord överensstämmer med de krav som myndigheterna i flaggstaten ställer på säker bemanning.

2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning som krävs enligt STCW-konventionen, ska göras, om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:

a) Fartyget har varit inblandat i en kollision, grundstötning eller strandning.

b) Utsläpp av ämnen från fartyget som är olagliga enligt en internationell konvention har skett när fartyget befunnit sig under gång, för ankar eller vid kaj.

c) Fartyget har framförts på ett oberäkneligt eller riskabelt sätt varvid trafikregleringsåtgärder antagna av IMO eller säkra navigeringsmetoder och navigeringsförfaranden inte har följts.

d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö.

e) Ett certifikat har erhållits på ett bedrägligt sätt eller innehavaren av ett certifikat är inte den person som certifikatet ursprungligen utfärdades till.

f) Fartyget för flagg från ett land som inte har ratificerat STCW-konventionen, eller har en befälhavare, befäl eller manskap som innehar certifikat som har utfärdats av ett tredjeländ som inte har ratificerat STCW-konventionen.

3. Trots kontroll av certifikatet får bedömningen enligt punkt 2 kräva att den ombordanställda på tjänstgöringsplatsen uppvisar den till certifikatet hänförliga kompetensen. Ett sådant uppvisande kan innefatta kontroll av att de operativa kraven med avseende på vakthållningsnormerna har uppfyllts och att den ombordanställda inom ramen för sin kompetens kan handla på ett lämpligt sätt i nödsituationer.

Artikel 24

Kvarhållande

Utan att det påverkar direktiv 95/21/EG ska följande bristfälligheter, om den inspektör som utför hamnstatskontrollen har fastställt att de utgör en fara för personer, egendom eller miljön, utgöra de enda skäl enligt det här direktivet på vilka en medlemsstat får kvarhålla ett fartyg:

a) Sjöfolk saknar certifikat, vederbörligt certifikat, giltig dispens eller skriftligt bevis för att en ansökan om intyg som erkännande har lämnats in till myndigheterna i flaggstaten.

- b) De i flaggstaten tillämpliga bestämmelserna om säker bemanning är inte uppfyllda.
- c) Vakhållningen på brygga eller i maskinrum uppfyller inte de krav som flaggstaten ställer på fartyget.
- d) I vakten saknas en person med behörighet att sköta den utrustning som är nödvändig för säker navigering, radiokommunikation i säkerhetssyfte eller för att förhindra förorening av havet.
- e) Bevis saknas för att de finns yrkesmässig kompetens för att utföra de arbetsuppgifter som har tilldelats de ombordanställda och som rör fartygets säkerhet och förhindrande av förorening.
- f) Personer som är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstgöringsdugliga saknas för den första vakten vid början av en resa och för följande avlösande vakter.

Artikel 25

Regelbunden kontroll av att reglerna iakttas

Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter enligt artikel 226 i fördraget ska kommissionen, biträdd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, regelbundet och minst vart femte år kontrollera att medlemsstaterna iakttar de minimikrav som fastställs i detta direktiv.

Artikel 26

Rapporter

- Senast den 14 december 2008 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport på grundval av en noggrann analys och utvärdering av STCW-konventionens avtalsbestämmelser, genomförandet av dessa och nyvunnen kunskap om sambandet mellan säkerheten och utbildningsnivån hos fartygsbesättningar.
- Senast den 20 oktober 2010 ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport som grundar sig på information som erhållits i enlighet med artikel 25.

Kommissionen ska i rapporten analysera medlemsstaternas iakttagande av detta direktiv och om nödvändigt föreslå ytterligare åtgärder.

Artikel 27

Ändring

1. Detta direktiv kan ändras av kommissionen för att låta senare ändringar, som har trätt i kraft för de internationella koder som avses i artikel 1.16, 1.17, 1.18, 1.23 och 1.24, gälla för direktivet.

Detta direktiv får även ändras av kommissionen för att ta hänsyn till relevanta ändringar av gemenskapslagstiftningen.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 28.3

2. När nya instrument eller protokoll antas till STCW-konventionen ska rådet, på förslag av kommissionen och med hänsyn till medlemsstaternas parlamentariska procedurer liksom de relevanta IMO-procedurerna, fastställa regler för ratificering av dessa nya instrument eller protokoll och säkerställa att de tillämpas enhetligt och samtidigt i medlemsstaterna.

3. Ändringarna av de internationella instrument som avses i artikel 1.16, 1.17, 1.18, 1.21, 1.22 och 1.24 får undantas från detta direktivs tillämpningsområde i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) ⁽¹⁾.

Artikel 28

Kommittéförfarande

- Kommissionen ska biträddas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom förordning (EG) nr 2099/2002.
- När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tidsfrist som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara åtta veckor.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

*Artikel 29***Övergångsbestämmelser**

När en medlemsstat i enlighet med artikel 12 återutfärdar eller förlänger giltigheten av certifikat som den ursprungligen utfärdade enligt de bestämmelser som gällde före den 1 februari 1997 får medlemsstaten efter eget gottfinnande ersätta de tonnagebegränsningar som framgår av de ursprungliga certifikaten på följande sätt:

- a) "200 bruttoregister-ton" får ersättas med "bruttodräktighet på 500", och
- b) "1 600 bruttoregister-ton" får ersättas med "bruttodräktighet på 3 000".

*Artikel 30***Påföljder**

Medlemsstaterna ska fastställa ett påföljdssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 1, 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 och 29 samt bilagorna I och II och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De sålunda beslutade påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 31***Underrättelse om lagstiftning**

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser som de antar inom det området som omfattas av detta direktiv.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

*Artikel 32***Upphävande**

Direktiv 2001/25/EG i dess lydelse enligt de direktiv som avses i bilaga III del A ska upphöra att gälla utan att de påverkar medlemsstaternas förpliktelser vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning som anges i bilaga III del B.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

*Artikel 33***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 34***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg 19 november 2008.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

J.-P. JOUYET

Ordförande

BILAGA I

UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN ENLIGT ARTIKEL 3

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Reglerna som hänvisas till i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

2. Medlemsstaterna ska se till att sjöfolk har språkkunskaper enligt beskrivningarna i avsnitt A-II/1, A-III/1, A-IV/2 och A-II/4 i STCW-koden som är tillräckliga för att de ska kunna utföra sina fastställda uppgifter på ett fartyg som för en värdmedlemsstats flagga.
3. Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppfylla för utfärdande och förnyelse av behörighetscertifikat enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitel II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:

1. Navigation
2. Lasthantering och stuvning
3. Kontroll av fartygets drift och vård av personer ombord
4. Marin maskinteknik
5. Elektrisk, elektronisk och kontrollteknik
6. Underhåll och reparationer
7. Radiokommunikation

på följande ansvarsnivåer:

1. Ledningsnivå
2. Driftnivå
3. Underhållsnivå.

Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tablåerna över kompetensnormer som ges i kapitel II, III, och IV i del A i STCW-koden.

KAPITEL II

BEFÄLHAVARE OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,

- 2.2 ha godkänd sjötjänstgöring under minst ett år som led i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden, och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst tre år,
- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,
- 2.4 uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
- 2.5 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden.

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
 2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning,
 - 2.1.1 under minst tolv månader för certifiering som överstyrman, och
 - 2.1.2 under minst 36 månader för certifiering som befälhavare. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000

3. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 ska inneha ett vederbörligt certifikat.
 4. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 4.1 för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,
 - 4.2 för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning, denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 4.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

*Regel II/3***Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500**

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett vederbörligt certifikat för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.
2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett vederbörligt certifikat för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

3. Varje vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett vederbörligt certifikat.
4. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska
 - 4.1 vara minst 18 år,
 - 4.2 ha genomgått
 - 4.2.1 specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av godkänd sjötjänstgöring så som administrationen föreskriver, eller
 - 4.2.2 godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under minst tre år,
 - 4.3 uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
 - 4.4 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor.

Befälhavare

5. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som nyttjas för kustnära resor ska inneha ett föreskrivet certifikat.
6. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 och som används på kustnära resor ska
 - 6.1 ha fyllt 20 år,
 - 6.2 ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader, och
 - 6.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet av mindre än 500 som används på kustnära resor.
7. Undantag

Administrationen får, om den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller omöjlig, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande befäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

*Regel II/4***Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan**

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,
 - 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/4 STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning på bryggan och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.
4. En medlemsstat får anse att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i däckavdelningen under minst ett år inom de senaste fem år som föregick STCW-konventionens ikraftträdande för den medlemsstaten.

KAPITEL III

MASKINAVDELNINGEN

*Regel III/1***Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum**

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha genomgått minst sex månaders sjötjänstgöring i maskinavdelningen i enlighet med avsnitt A-III/1 i STCW-koden, och
 - 2.3 ha genomgått godkänd utbildning under minst 30 månader omfattande utbildning ombord på fartyget, vilken har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal och som uppfyller kompetensnormerna i avdelning III/1 i STCW-koden.

*Regel III/2***Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer**

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer ska inneha ett vederbörligt certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl, och
 - 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäls-assistent eller maskinbefäl, och
 - 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 36 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader som maskinbefäl i ansvarig ställning, med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

*Regel III/3***Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 kW och 3 000 kW**

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 kW och 3 000 kW ska inneha föreskrivet certifikat.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl, och
 - 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäls-assistent, maskinist eller maskinbefäl, och
 - 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring av vilka minst tolv månader ska utgöras av tjänstgöring med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.
3. Varje maskinbefäl som är behörigt att tjänstgöra som förste maskinist på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på fartyg med framdrivningsmaskineri med en effekt av mindre än 3 000 kW, förutsatt att han eller hon har utfört minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefäl i ansvarig ställning och att detta bekräftas i certifikatet.

*Regel III/4***Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum**

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om ett certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,

- 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik,
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
- 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.
4. En medlemsstat får anse att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i maskinavdelningen under minst ett år inom de senaste fem år som föregick STCW-konventionens ikraftträdande för den medlemsstaten.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOPERSONAL

Förklarande not:

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovakthållning finns fastställda i radioreglementet och i Solas 74, i dess senaste lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i Solas 74, i dess senaste lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 2, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiopersonal på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i Solas 74, i dess senaste lydelse.
2. Radiopersonal som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i Solas 74, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiopersonal i dessa fartyg är dock skyldig att följa radioreglementet. Administrationen ska tillse att de vederbörliga certifikaten, såsom föreskrivs i radioreglementet utfärdas för eller erkänns beträffande sådan radiopersonal.

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiopersonal

1. Varje radiooperatör som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS ska inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av administrationen i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.
2. Alla som ansöker om ett certifikat i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt Solas 74, i dess senaste lydelse, ska vara utrustat med en radioanläggning, ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på tankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på tankfartyg ska ha genomgått en godkänd landbaserad brandbekämpningskurs förutom den utbildning som föreskrivs i regel VI/1, och ska ha

- 1.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på tankfartyg för att få tillräcklig kunskap om säkra operationella rutiner, eller
- 1.2 genomgått en godkänd förtrogenhetskurs för tankfartyg, vilken åtminstone omfattar studieplanen för en sådan kurs i avsnitt A-V/1 i STCW-koden,

dock sålunda att administrationen kan godta en period av övervakad sjötjänstgöring som är kortare än den som föreskrivs i punkt 1.1 förutsatt att
- 1.3 den godtagna perioden är minst en månad,
- 1.4 tankfartyget har en bruttodräktighet som är mindre än 3 000,
- 1.5 varje resa som tankfartyget gör under perioden varar högst 72 timmar, och
- 1.6 tankfartygets driftsegenskaper och antalet resor och lastnings- och lossningsoperationer som utförs under perioden möjliggör att samma kunskaps- och erfarenhetsnivå uppnås.
2. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning och omhändertagande i transit eller hantering av last ska förutom att uppfylla kraven i punkt 1.1 eller 1.2 ha
 - 2.1 praktik som är tillräcklig för deras arbetsuppgifter på den typ av tankfartyg som de tjänstgör på, och
 - 2.2 genomgått ett godkänt specialutbildningsprogram som åtminstone omfattar de ämnen som anges i avsnitt A-A/1 i STCW-koden och som är tillräckligt för deras arbetsuppgifter på det oljetankfartyg, kemikalietankfartyg eller gastankfartyg där de tjänstgör.
3. Inom två år efter STCW-konventionens ikraftträdande för en medlemsstat får sjöfolk anses uppfylla kraven i punkt 2.2 om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på den typ av tankfartyg det gäller under en period av minst ett år under de fem senaste åren.
4. Administrationen ska tillse att ett vederbörligt certifikat utfärdas för befälhavare och befäl som är kvalificerade enligt punkt 1 eller i förekommande fall punkt 2, eller att ett existerande certifikat blir vederbörligen erkänt. Varje manskap som sålunda kvalificerat sig ska bli vederbörligen certifierad.

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på roropassagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på roropassagerarfartyg som används på internationella resor. Administrationerna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på roropassagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på roropassagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–8 i enlighet med deras befattningar, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 7 och 8 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Befälhavare, befäl och annan personal som enligt mönstringslistorna ska bistå passagerare i nödsituationer ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/2, punkt I i STCW-koden.

5. Befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats bestämda arbetsuppgifter och med särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått den förtrogenhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2, punkt 2 i STCW-koden.
6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2, punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 4 i STCW-koden.
8. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2, punkt 5 i STCW-koden.
9. Administrationer ska tillse att skriftligt bevis på den utbildning som genomgåts utfärdas för varje person som finns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

Regel V/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg, med undantag av roropassagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg, med undantag av roropassagerarfartyg, som används på internationella resor. Administrationerna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på passagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–8 i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 7 och 8 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Personal som enligt mönstringslistorna ska bistå passagerare i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/3 punkt 1 i STCW-koden.
5. Befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats bestämda arbetsuppgifter och med särskilt ansvar ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den förtrogenhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/3 punkt 2 i STCW-koden.
6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/3 punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet så som anges i avsnitt A-V/3 punkt 4 i STCW-koden.
8. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/3 punkt 5 i STCW-koden.
9. Administrationer ska se till att skriftligt bevis på den utbildning som genomgåts utfärdas för varje person som finns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

KAPITEL VI

FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVNAD

Regel VI/1

Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet, grundläggande säkerhetsutbildning och säkerhetsinstruktion för allt sjöfolk

Sjöfolk ska få förtrogenhet och grundläggande säkerhetsutbildning eller säkerhetsinstruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.

Regel VI/2

Obligatoriska minimikrav för utfärdandet av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar andra än snabba beredskapsbåtar, ska
 - 1.1 ha fyllt 18 år,
 - 1.2 ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring, och
 - 1.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar såsom anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar, ska
 - 2.1 inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar, andra än snabba beredskapsbåtar,
 - 2.2 ha deltagit i en godkänd utbildning, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar så som anges i avsnitt A-VI/2, punkterna 5–8 i STCW-koden.

Regel VI/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning

1. Sjöfolk med uppgift att leda brandbekämpningsaktioner ska framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3 i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.
2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett särskilt certifikat eller skriftligt intyg utfärdas på lämpligt sätt, som anger att innehavaren deltagit i en utbildning i avancerad brandbekämpning.

Regel VI/4

Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.
2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk vård ombord på fartyg som anges i avsnitt A-VI/4, punkterna 4, 5, och 6 i STCW-koden.
3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett särskilt certifikat eller skriftligt intyg utfärdas, som anger att innehavaren deltagit i en utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

KAPITEL VII

ALTERNATIV CERTIFIERING

Regel VII/1

Utfärdande av alternativa certifikat

1. Utan hinder av de krav för certifiering som anges i kapitel II och III i denna bilaga, får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än de som nämns i reglerna i dessa kapitel, förutsatt att
 - 1.1 de härtill hörande funktionerna och ansvarsnivåerna som ska anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 och A-IV/2 i STCW-koden,
 - 1.2 de sökande har genomgått godkänd utbildning och uppfyller de krav i kompetensnormerna som föreskrives i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastlagts i avsnitt A-VII/1 i denna kod för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikaten och på intygen om erkännande,
 - 1.3 de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för utförandet av de funktioner och nivåer som ska anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen ska motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitel II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,
 - 1.4 de som ansöker om certifiering och som ska utföra navigeringsfunktioner på operativ nivå ska uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
 - 1.5 certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 11 och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.
2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som utför någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tabellerna A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tabellerna A-III/1, A-III/2, A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden ska inneha ett vederbörligt certifikat.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat ska tillse att följande principer iakttas:
 - 1.1 Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som ges i de andra kapitlen.
 - 1.2 Varje arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel ska tillse att de sålunda utfärdade certifikaten är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.
2. Utbytarhetsprincipen i punkt 1 ska säkerställa att
 - 2.1 sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord, och
 - 2.2 sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.

3. Följande principer ska beaktas vid utfärdande av certifikat enligt bestämmelserna i detta kapitel:
 - 3.1 Utfärdande av alternativa certifikat får inte ske för att i sig
 - 3.1.1 minska antalet besättningsmedlemmar ombord,
 - 3.1.2 sänka yrkets oväld eller "avkvalificera" sjöfolk, eller
 - 3.1.3 motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som hör till vakthållningsbefäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt.
 - 3.2 Den person som för befälet ska betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt genom genomförande av något arrangemang för alternativ certifiering.
 4. Principerna i punkterna 1 och 2 ska säkerställa att såväl däcks- som maskinbefälets kompetens upprätthålles.
-

BILAGA II

DE KRITERIER SOM AVSES I ARTIKEL 19.2 FÖR ERKÄNNANDE AV TREDJELAND SOM HAR UTFÄRDAT ETT CERTIFIKAT ELLER PÅ VARS VÄGNAR ETT CERTIFIKAT HAR UTFÄRDATS

1. Det berörda tredjelandet måste vara en part i STCW-konventionen.
 2. IMO:s sjösäkerhetskommitté ska ha intygat att det berörda tredjelandet till fullo har genomfört bestämmelserna i STCW-konventionen.
 3. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, ska ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, för att bekräfta att kraven när det gäller kompetensnorm, utfärdande och intyg om erkännande av certifikat samt förande av förteckning till fullo uppfylls och att ett system för kvalitetsnormer har införts enligt kraven i regel 1/8 i STCW-konventionen.
 4. Medlemsstaten är i färd att sluta en överenskommelse med det berörda tredjelandet om att omedelbar underrättelse kommer att lämnas om alla väsentliga förändringar beträffande arrangemangen för utbildning och certifiering som föreskrivs i enlighet med STCW-konventionen.
 5. Medlemsstaten måste ha infört åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjölagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.
 6. Om en medlemsstat vill komplettera bedömningen av ett tredjelandets efterlevnad av bestämmelserna genom att utvärdera vissa maritima utbildningsinstitut ska den tillämpa bestämmelserna i avsnitt A-I/6 i STCW-koden.
-

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning

(hänvisningar i artikel 32)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG
(EGT L 136, 18.5.2001, s. 17)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG endast artikel 11
(EGT L 324, 29.11.2002, s. 53)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/103/EG
(EUT L 326, 13.12.2003, s. 28)

Kommissionens direktiv 2005/23/EG
(EUT L 62, 9.3.2005, s. 14)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG endast artikel 4
(EUT L 255, 30.9.2005, s. 160)

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(hänvisningar i artikel 32)

Direktiv	Tidsgräns för införlivande
2002/84/EG	23 november 2003
2003/103/EG	14 maj 2005
2005/23/EG	29 september 2005
2005/45/EG	20 oktober 2007

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2001/25/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledning	Artikel 2, inledning
Artikel 2, första till fjärde strecksatsen	Artikel 2 a till d
Artikel 3–7	Artikel 3–7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9.1, inledning	Artikel 10.1 första stycket, inledning
Artikel 9.1 a och b	Artikel 10.1 första stycket a och b
Artikel 9.1 c första meningen	Artikel 10.1 första stycket c
Artikel 9.1 c andra meningen	Artikel 10.1 andra stycket
Artikel 9.1 d	Artikel 10.1 första stycket d
Artikel 9.2–9.3	Artikel 10.2–10.3
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16.1, inledning	Artikel 17.1, inledning
Artikel 16.1, första till fjärde strecksatsen	Artikel 17.1 a–d
Artikel 16.2, inledning	Artikel 17.2, inledning
Artikel 16.2 a 1 och 2	Artikel 17.2 a i och ii
Artikel 16.2 b och c	Artikel 17.2 b och c
Artikel 16.2 d 1 och 2	Artikel 17.2 d i och ii
Artikel 16.2 d 3 i och ii	Artikel 17.2 d iii första och andra stycket
Artikel 16.2 e	Artikel 17.2 e
Artikel 16.2 f 1–5	Artikel 17.2 f i–v
Artikel 16.2 g	Artikel 17.2 g
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18.1–18.2	–
Artikel 18.3, inledning	Artikel 19.1
Artikel 18.3 a	Artikel 19.2
Artikel 18.3 b	Artikel 19.3 första stycket
Artikel 18.3 c	Artikel 19.3 andra stycket
Artikel 18.3 d	Artikel 19.4
Artikel 18.3 e	Artikel 19.5
Artikel 18.3 f	Artikel 19.6
Artikel 18.4	Artikel 19.7

Direktiv 2001/25/EG	Detta direktiv
Artikel 18a.1 första och andra meningen	Artikel 20.1 första och andra stycket
Artikel 18a.2 första och andra meningen	Artikel 20.2 första och andra stycket
Artikel 18a.3–18a.5	Artikel 20.3–20.5
Artikel 18a.6 första och andra meningen	Artikel 20.6 första och andra stycket
Artikel 18a.7	Artikel 20.7
Artikel 18b	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20.1, inledning	Artikel 23.1, inledning
Artikel 20.1, första och andra strecksatsen	Artikel 23.1 a och b
Artikel 20.2, inledning	Artikel 23.2, inledning
Artikel 20.2, första – sjätte strecksatsen	Artikel 23.2 a–f
Artikel 20.3	Artikel 23.3
Artikel 21	Artikel 24
Artikel 21a	Artikel 25
–	Artikel 26.1
Artikel 21b, första meningen	Artikel 26.2, första stycket
Artikel 21b, andra meningen	Artikel 26.2, andra stycket
Artikel 22.1, första meningen	Artikel 27.1, första stycket
Artikel 22.1, andra meningen	Artikel 27.1, andra stycket
–	Artikel 27.1, tredje stycket
Artikel 22.3 och 22.4	Artikel 27.2 och 27.3
Artikel 23.1 och 23.2	Artikel 28.1 och 28.2
–	Artikel 28.3
Artikel 23.3	–
Artikel 24.1 och 24.2	–
Artikel 24.3 1 och 2	Artikel 29 a och b
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26 första meningen	Artikel 31 första stycket
Artikel 26 andra meningen	Artikel 31 andra stycket
Artikel 27	Artikel 32
Artikel 28	Artikel 33
Artikel 29	Artikel 34
Bilagorna I och II	Bilagorna I och II
Bilaga III	–
Bilaga IV	–
–	Bilaga III
–	Bilaga IV

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 2 december 2008

om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2008/899/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artiklarna 8 och 9,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 488/2008 ⁽²⁾ införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av citronsyra med ursprung i Kina.
- (2) Efter antagandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna fortsatte kommissionen undersökningen avseende dumpning, skada och gemenskapens intresse. De slutgiltiga undersökningsresultaten och slutsatserna från under-

sökningen anges i rådets förordning (EG) nr 1193/2008 ⁽³⁾ om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina.

- (3) Undersökningen bekräftade de preliminära undersökningsresultaten rörande skadevällande dumpning i samband med import av citronsyra med ursprung i Kina.

B. ÅTAGANDEN

- (4) Efter det att de provisoriska antidumpningsåtgärderna införts, gjorde sex samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Kina, nämligen Anhui BBKA Biochemical, RZBC, TTCA, Yixing Union Biochemical, Laiwu Taihe Biochemistry och Weifang Ensign Industry, prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. Genom dessa åtaganden har de exporterande tillverkarna erbjudit sig att sälja den berörda produkten till lägst ett pris som innebär att de skadevällande verkningarna av dumpningen undanröjs. Varje exporterande tillverkare erbjöd ett minimiimportpris för alla olika produkttyper för att begränsa risken för kringgående.
- (5) Erbjudandena innebär också att minimipriserna indexeras, eftersom priserna på den berörda produkten fluktuerade kraftigt; i synnerhet ökade priserna kraftigt efter undersökningsperioden. Indexeringen görs på grundval av offentliga internationella prisnoteringar för majs, den viktigaste råvara som de exporterande tillverkarna använder. De exporterande tillverkarna erbjöd sig dock att fastställa minimipriserna till lägst nivån för det icke-skadevällande priset, även om indexeringen skulle leda till en lägre prisnivå.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 143, 3.6.2008, s. 13.

⁽³⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- (6) Laiwu Taihe Biochemistry, som beviljades marknadsekonomisk status, erbjöd sig att beräkna sitt minimipris på grundval av det normalvärde som fastställdes vid undersökningen.
- (7) För att minska risken för prisöverträdelse genom priskompensation erbjöd sig de exporterande tillverkarna dessutom för det första att rapportera all försäljning utanför EU till de kunder vars organisation eller struktur sträcker sig utanför EU, om den exporterande tillverkaren säljer till denna kund i EU. För det andra gick de exporterande tillverkarna med på att respektera en viss prisstruktur när det gäller denna försäljning utanför EU.
- (8) De exporterande tillverkarna kommer också att regelbundet överlämna detaljerade uppgifter till kommissionen om sin export till gemenskapen, vilket innebär att kommissionen effektivt kan övervaka åtagandena.
- (9) Vidare ansluter sig den kinesiska handelskammaren för importörer och exportörer av metaller, mineraler och kemikalier till de sex företag som anges i skäl 4, och även handelskammaren kommer således att spela en aktiv roll i övervakningen av åtagandena. Kommissionen anser därför att risken för att de överenskomna åtagandena kringgås är begränsad.
- (10) Efter det att erbjudandena om åtaganden meddelats, gjorde gemenskapsindustrin invändningar mot dem. Gemenskapsindustrin menade att en indexering grundad på majs inte är lämplig, eftersom andra viktiga insatsvaror utgör stora föränderliga delar av kostnaderna och föreslog i stället en indexering grundad på både råvaru- och energikostnader. När det gäller gemenskapsindustrins förslag på en indexering som även grundas på energi, noteras det att energi inte är någon viktig kostnadsdrivande faktor. Dessutom finns det ingen tydlig indexeringskälla, eftersom den energi som krävs kan produceras av olika källor, t.ex. kol, naturgas eller elektricitet.
- (11) Gemenskapsindustrin hävdade också att eftersom de exporterande tillverkarna säljer den produkt som omfattas av åtagandena till multinationella företag, finns det en stor risk för priskompensation, dvs. att produkten säljs till samma kund till artificiellt låga priser utanför gemenskapen för att kompensera för minimipriserna i gemenskapen. När det gäller detta påstående bör det noteras att större delen av företagets exportförsäljning till gemenskapen sker till handlare och inte till multinationella företag. Även om man bortser från detta faktum, omfattar erbjudandena, för att ytterligare minska den kvarvarande risken för priskompensation av vissa enskilda företag, särskilda priskompensationsklausuler för de berörda företagets försäljning till de kunder i gemenskapen vars organisation eller struktur sträcker sig utanför EU. Dessa klausuler minskar risken för priskompensation betydligt.
- (12) Mot bakgrund av ovanstående bör de åtaganden som de exporterande tillverkarna erbjuder godtas.
- (13) För att kommissionen effektivt ska kunna övervaka om de exporterande tillverkarna efterlever sina åtaganden, kommer, vid ansökan hos de berörda tullmyndigheterna om övergång till fri omsättning, befrielse från antidumpningstullen endast att medges i) om en åtagandefaktura uppvisas som innehåller åtminstone de uppgifter som anges i bilagan till förordning (EG) nr 1193/2008, ii) om de importerade varorna har tillverkats, skickats och fakturerats direkt av det nämnda företaget till den första oberoende kunden i gemenskapen och iii) om de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan. Om ingen sådan faktura uppvisas, eller om den inte motsvarar den produkt som uppvisas i tullen, ska i stället den gällande antidumpningstullsatsen betalas.
- (14) För att åtagandena verkligen ska efterlevas, har importörerna genom den nämnda rådsförordningen uppmärksamats på att ett bristande uppfyllande av de villkor som föreskrivs i den förordningen eller kommissionens återtagande av sitt godtagande av åtagandena kan leda till att det uppstår en tullskuld för de berörda transaktionerna.
- (15) Om åtagandet överträds eller återtas, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av åtagandet, ska den antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen automatiskt tillämpas, i enlighet med artikel 8.9 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godtas de åtaganden som erbjudits av nedanstående exporterande tillverkare tillsammans med den kinesiska handelskammaren för importörer och exportörer av metaller, mineraler och kemikalier i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Kina.

Land	Företag	Taric-tilläggsnummer
Kina	Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – No 73 Daqing Road, Bengbu City 233010, provinsen Anhui	A874
	Framställd av RZBC Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provinsen Shandong, och såld av dess närstående försäljningsföretag RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provinsen Shandong	A926
	Framställd av RZBC (Juxian) Co., Ltd – West Wing, Chengyang North Road, Ju County, Rizhao, provinsen Shandong, och såld av dess närstående försäljningsföretag RZBC Imp. & Exp. Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, provinsen Shandong	A927
	TTCA Co., Ltd – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, provinsen Shandong	A878
	Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, provinsen Jiangsu	A879
	Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd, No 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, provinsen Shandong	A880
	Weifang Ensign Industry Co. Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, provinsen Shandong	A882

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 december 2008.

På kommissionens vägnar

Catherine ASHTON

Ledamot av kommissionen

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2008/900/GUSP

av den 2 december 2008

om ändring av gemensam åtgärd 2008/107/Gusp om förlängning av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant för Centralasien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14, 18.5 och 23.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 12 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/107/Gusp⁽¹⁾.
- (2) Det bör göras en ändring av uppdraget för Europeiska unionens särskilda representant mot bakgrund av dennas roll vad gäller uppföljning av genomförandet av Europeiska unionens strategi för ett nytt partnerskap med Centralasien, vilken antogs av Europeiska rådet i juni 2007.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3.1 i i gemensam åtgärd 2008/107/Gusp ska ersättas med följande:

”i) bidra till att utforma de aspekter av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken som rör energitrygghet, narkotikabekämpning och förvaltning av vattenresurser med avseende på Centralasien.”

Artikel 2

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 3

Denna gemensamma åtgärd ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 2008.

På rådets vägnar

C. LAGARDE

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 38, 13.2.2008, s. 19.

RÅDETS BESLUT 2008/901/GUSP

av den 2 december 2008

om ett oberoende internationellt undersökningsuppdrag avseende konflikten i Georgien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 13.3 och 23.1, och

av följande skäl:

- (1) Den 1 september 2008 förklarade Europeiska rådet att Europeiska unionen var redo att engagera sig för att stödja alla ansträngningar för en fredlig och varaktig lösning på konflikterna i Georgien och att den var beredd att stödja förtroendeskapande åtgärder.
- (2) Den 15 september 2008 ställde sig rådet bakom tanken på ett oberoende internationellt undersökningsuppdrag avseende konflikten i Georgien.
- (3) Heidi TAGLIAVINI bör utses till chef för detta undersökningsuppdrag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Chef för det oberoende internationella undersökningsuppdraget och arbetsbeskrivning**

1. Heidi TAGLIAVINI utses till chef för ett oberoende internationellt undersökningsuppdrag avseende konflikten i Georgien, nedan kallat *undersökningsuppdraget*, under perioden från och med den 2 december 2008 till och med den 31 juli 2009.
2. Syftet med undersökningsuppdraget är att undersöka orsakerna till och utvecklingen av konflikten i Georgien, även med avseende på internationell rätt ⁽¹⁾, humanitär rätt och de mänskliga rättigheterna, samt de anklagelser som framförts i detta sammanhang ⁽²⁾. Undersökningens geografiska och tidsmässiga omfattning kommer att vara tillräcklig för att kunna fastställa samtliga möjliga orsaker till konflikten. Undersökningens resultat kommer att läggas fram i form av en rapport för parterna i konflikten samt för rådet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Förenta nationerna (FN).
3. Chefen för undersökningsuppdraget ska ansvara för att undersökningsuppdraget genomförs. Chefen för undersökningsuppdraget ska självständigt fastställa förfaranden och arbetsmetoder för undersökningsuppdraget, liksom innehållet i den rapport som avses i punkt 2.

*Artikel 2***Finansiering**

1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för fullföljandet av undersökningsuppdraget ska uppgå

till 1 600 000 EUR för perioden från och med den 2 december 2008 till och med den 31 juli 2009.

2. De utgifter som finansieras med det belopp som fastställs i punkt 1 ska vara stödberättigande från och med den 2 december 2008.

3. Utgifterna ska förvaltas i enlighet med de regler och förfaranden som gäller för Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Förvaltningen av utgifterna ska regleras genom avtal mellan chefen för undersökningsuppdraget och kommissionen.

4. Chefen för undersökningsuppdraget ska ansvara för alla utgifter inför kommissionen.

*Artikel 3***Sammansättning av undersökningsuppdraget**

Sammansättningen av undersökningsuppdraget ska beslutas av chefen för undersökningsuppdraget. Undersökningsuppdraget ska bestå av erkända experter, särskilt jurister, historiker, militärer och människorättsexperter.

*Artikel 4***Utvärdering**

Genomförandet av detta beslut ska granskas av rådet före den 31 juli 2009.

*Artikel 5***Verkan**

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Det upphör att gälla den 31 juli 2009.

*Artikel 6***Offentliggörande**Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 2 december 2008.

På rådets vägnar

C. LAGARDE

Ordförande

⁽¹⁾ Inbegripet Helsingforsavtalets slutakt.

⁽²⁾ Inbegripet påståenden om krigsförbrytelser.

NOT TILL LÄSAREN

EU-institutionerna har beslutat att deras texter inte längre ska innehålla en hänvisning till den senaste ändringen av den ifrågavarande rättsakten.

Såvida inte annat anges, avser därför hänvisningarna i de texter som här offentliggörs rättsakter i deras gällande lydelse.